

Innst. 351 L

(2009–2010)

**Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen**

Prop. 126 LS (2009–2010)

**Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte- og
avgiftslovgivningen mv.**

Innhold

		Side		Side	
1.	Innledning	5	6.	Omtale av fastsettelse av ligningsverdi for boliger som blir leid ut som del av næringsvirksomhet	18
1.1	Sammendrag	5	6.1	Sammendrag	18
1.2	Komiteens merknader	5	6.2	Komiteens merknader	19
2.	Rederiskatteordningen	6	7.	Presiseringer og rettelser i lovtekst	19
2.1	Sammendrag	6	7.1	Sammendrag	19
2.1.1	Innledning	6	7.1.1	Endringer i merverdiavgiftsloven	19
2.1.2	Vurderinger og forslag fra departementet	7	7.1.2	Endringer i tolloven	20
2.1.3	Forholdet til Grunnloven og Høyesteretts dom av 12. februar 2010	8	7.1.3	Endringer i havressurslova	20
2.1.4	Økonomiske og administrative konsekvenser	8	7.1.4	Endringer i meirverdikompensasjonsloven	20
2.1.5	Iverksettelse	9	7.1.5	Endringer i dokumentavgiftsloven	20
2.2	Komiteens merknader	9	7.1.6	Endringer i skattebetalingsloven	20
3.	Opplysningsplikt for oljeselskaper om salg av naturgass utvunnet fra norsk kontinentalsokkel	11	7.1.7	Endringer i skatteloven	21
3.1	Sammendrag	11	7.1.8	Endringer i folketrygdloven	22
3.1.1	Innledning	11	7.1.9	Dobbel hjemmel – endringer i ligningsloven, tolloven og meirverdiavgiftsloven	22
3.1.2	Vurderinger og forslag fra departementet	12	7.2	Komiteens merknader	23
3.1.3	Sanksjoner ved brudd på opplysningsplikten	13	8.	Andre forslag og merknader fra komiteen	23
3.1.4	Økonomiske og administrative konsekvenser	14	8.1	Avskrivninger	23
3.1.5	Iverksettelse	14	8.2	Boligsparing for ungdom (BSU)	24
3.2	Komiteens merknader	14	8.3	Lønnsgarantiordningen	25
4.	Endring av merverdiavgifts-kompensasjonsloven	14	8.4	Skattefunn	26
4.1	Sammendrag	14	8.5	Grunnrenteskatt	27
4.1.1	Innledning	14	8.6	Trygdeavgift	27
4.1.2	Bakgrunn	15	8.7	Frukt og grønt i skolen	28
4.1.3	Vurderinger og forslag fra departementet	15	8.8	Arveavgift	28
4.1.4	Økonomiske og administrative konsekvenser	16	8.9	Lærlinger	29
4.1.5	Iverksettelse	16	8.10	El-biler	30
4.2	Komiteens merknader	17	8.11	Bedre sosiale ordninger for selvstendig næringsdrivende	31
5.	Skattlegging av gjenlevende samboer i uskifte	17	8.12	Likebehandling av særfradrag for fedmeoperasjon	32
5.1	Sammendrag	17	8.13	Skattefradrag for gaver til frivillige organisasjoner	33
5.2	Komiteens merknader	18	8.14	Skattefradrag for kjøp av aksjer i egen bedrift	33
			8.15	Årlig sparebeløp i individuelle pensjonsordninger	33
			8.16	Økt grense for lønnsoppgaveplikt for frivillige organisasjoner	34

	Side		Side		
8.17	Økt grense for lønnsoppgaveplikt pr. ansatt i frivillige organisasjoner	34	8.21	Moms på fersk frukt og grønt, sukkerholdige drikkevarer og mat	35
8.18	Fradrag for fagforeningskontingent	34	8.22	Moms på e-bøker og elektroniske utgaver av aviser (pdf-format)	36
8.19	Maksimalt sparebeløp i OTP-ordning for enkeltpersonsforetak	35	9.	Forslag fra mindretall	37
8.20	Skattefritak for arbeidsgiverbetalt behandlingsutgifter og helseforsikring	35	10.	Komiteens tilråding	45

Innst. 351 L

(2009–2010)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 126 LS (2009–2010)

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv.

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

Regjeringa foreslår i proposisjonen enkelte endringer på skatte- og avgiftsområdet:

- Forslag til endringer i reiarlagskatteordninga – frivillig ordning for oppgjær av dei latente skatteskyldnadene som er opparbeidd innanfor reiarlagskatteordninga før 2007, innføring av nye rekkjefølgjeregjar for utbytte mv., avvikling av miljøfondsordninga, endringar i forbodet mot å yte lån og stille sikkerheit for selskap som har latente skatteskyldnader frå før 2007 og innføring av eit krav om minste andel realkapital for selskap som har latente skatteskyldnader frå før 2007.
- Forslag til innføring av ein regel som pålegg oljeselskapa å gi likningsstellet opplysningar om sal av gass utvunne på norsk kontinentalsokkel.
- Forslag til oppheving av retten til å levere meirverdiavgiftskompensasjonsoppgåver på papir.
- Forslag til endringar for å skattemessig likestille attlevande sambuar i uskifte med attlevande ektefelle i uskifte.
- Forslag til oppjustering av satsen i produktavgifta på førstehandsomsetning av fisk.
- Forslag til presiseringar og opprettingar i lovtekst.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Thomas Breen, Gunvor Eldegard, Irene Johansen, Gerd Janne Kristoffersen, lederen Torgeir Micaelsen, Torfinn Opheim og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Ulf Leirstein, Jørund Rytman, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Inga Marte Thorkildsen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borghild Tenden, viser til at regjeringens vurderinger og forslag er nærmere omtalt i Prop. 126 LS (2009–2010). Det er generelt kun oppsummerende sammendrag som er gjengitt nedenfor under de enkelte punkter. For en mer utfyllende presentasjon av forslagene og vurderingene knyttet til disse vises det til proposisjonen.

Komiteen viser videre til at forslag til lovendringer (A) i Prop. 126 LS (2009–2010) behandles i denne innstillingen. Forslag til endringer i Stortingets vedtak om avgift (B) blir ikke behandlet i denne innstillingen, men i Innst. 350 S (2009–2010). Dermed omtales ikke kapitlene 2, 3, 8 og 10 i Prop. 126 LS (2009–2010) og forslag til endringer av avgiftsvedtakene knyttet til disse videre i denne innstillingen.

Komiteen viser til retdebrev til Prop. 126 LS (2009–2010) fra finansministeren av 8. juni 2010, som er hensyntatt og vedlagt innstillingen. Komiteen viser for øvrig til sine merknader under de enkelte punkter, samt i Innst. 350 S (2009–2010), som avgis samtidig med denne innstillingen.

2. Rederiskatteordningen

2.1 Sammendrag

2.1.1 Innledning

Ved lov 14. desember 2007 nr. 107 blei det vedteke endringar i reiarlagskatteordninga. Endringane hadde mellom anna til følgje endeleg fritak for skatt på nye inntekter frå skipsfartsverksemd, og fekk verknad frå og med inntektsåret 2007, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) og Innst. O. nr. 1 (2007–2008) kapittel 3.

Før endringane var reiarlagskatteordninga basert på ein uttaksmodell, det vil seie at skipsfartsinntekter ikkje blei skattlagt etter kvart som dei blei opptente, men når ikkje skattlagt inntekt blei delt ut (som utbytte mv.) eller selskapet gjekk ut av reiarlagskatteordninga.

Ved omlegginga av reiarlagskatteordninga blei det vedteke overgangsreglar for å handsame dei latente skatteskyldnadene til selskap som blei likna innanfor den særskilte reiarlagskatteordninga fram til 2007, og som valde framleis å bli likna etter ordninga for 2007. Overgangsreglane gjekk ut på eit oppgjør av dei latente skatteskyldnadene per 1. januar 2007, der to tredelar av utrekna, ikkje skattlagd gevinst skulle først på ein oppgjørskonto som skulle takast til inntekt over 10 år, mens ein tredel av gevinsten ikkje skulle skattleggjast i den grad eit tenkt skattebeløp knytt til denne gevinsten blei brukt til kvalifiserande miljøtiltak.

I ein plenumsdom av 12. februar 2010 tok Høgsterett (under dissens 6–5) avgjerd om at overgangsreglane for oppgjør av dei latente skatteskyldnadene i reiarlagskatteordninga var i strid med forbodet i Grunnlova § 97 mot å gi lover tilbakeverkande kraft. Grunnlovsstriden gjaldt den obligatoriske betalinga av latente skatteskyldnader over ein 10-årsperiode. Dommen er teke inn i Retstidende 2010 side 143 følgjande. Konkret gjeld høgsterettsdommen likninga av tre reiarlag for inntektsåret 2007. Dommen får likevel verknad som prejudikat for fleire inntektsår og for ei rekkje andre reiarlag på likt grunnlag. Likningane for selskap i reiarlagskatteordninga for inntektsåra 2007 til 2009 vil bli tilpassa resultatet i dommen, med tilbakebetaling av uriktig likna og betalt skatt for 2007 og 2008. Korleis tilbakebetalinga vert handsama i statsbudsjettet, omtalast i Meld. St. 2 (2009–2010) Revidert nasjonalbudsjett 2010.

Dommen gjer ikkje dei ikkje skattlagde skipsfartsinntektene i reiarlagskatteordninga frå før 2007 endeleg skattefrie, men inntektene må følgje ein uttaksmodell, slik som før endringane i ordninga i 2007. Den basisordninga som dette leier til for dei gamle, ikkje skattlagde inntektene, blei delvis oppheva frå 2007, og blir derfor i stor grad innført att i lovgevinga etter departementet sitt forslag.

Overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga i 2007 blei vedteke som ei samla løysing, der dei enkelte elementa heng saman. Når det skjerpande elementet i overgangsordninga, det vil seie den pålagte betalinga av to tredelar av skatteskyldnadene over 10 år, er i strid med Grunnlova § 97, er det naudsynt å endre andre element for å rette opp noko av balansen i løysinga.

Departementet held fast ved at skattefritaket for skipsfartsinntekter som blei innført frå og med inntektsåret 2007 skal vidareførast, både for reiarlag med latente skatteskyldnader frå før 2007, og for reiarlag utan slike skyldnader. Endringsforslaga i denne proposisjonen gjeld berre overgangsreglane til endringane i reiarlagskatteordninga frå 2007, og ikkje reglane for skattleggjing av inntekter som blir tent opp framover. Forslaget om endring i rekkjefølgjeregane (sjå nedanfor) vil likevel få nokre verknader for uttak av slike nye, skattefrie inntekter. Endringane vil samla sett oppretthalde eit føremonleg skatte regime for å drive reiarlagsverksemd frå Noreg framover i tid.

Departementet foreslår ei frivillig oppgjørsordning som går ut på at reiarlaga i staden for basisordninga kan velje ei endeleg skattleggjing av dei latente skatteskyldnadene som er opparbeidd innanfor reiarlagskatteordninga fram til 2007. Ordninga gir ein nominell skatt på om lag 6,7 pst. av ikkje skattlagt kapital.

Reiarlag som ikkje vel oppgjørsordninga, vil halde fram med å ha dei latente skatteskyldnadene ståande i basisordninga. Skatten vil komme ved utdeling av aksjeutbytte o.a. eller dersom selskapet trer ut av reiarlagskatteordninga. Departementet foreslår ein ny rekkjefølgjeregul, slik at utdeling av utbytte o.a. blir skattlagt hos reiarlaget så lenge laget har att latente skatteskyldnader. Dette betyr berre at dei nye, skattefrie skipsfartsinntektene ikkje kan takast ut av reiarlagselskapa før dei gamle, latente skatteskyldnadene er gjort opp i basisordninga. Når Grunnlova ikkje tillet at desse skatteskyldnadene kan gjerast opp ved ei obligatorisk inntektsføring over 10 år, samstundes som skattefritaket for nye inntekter vil redusere behovet for å ta av dei gamle inntektene til utdeling av utbytte, blir det rimeleg å ha ein rekkjefølgjeregul som stimulerer til at det er dei eldre inntektene som blir brukt til utdelingar først. Dessutan er det ein naturleg regel at eldre inntekter blir brukt før seinare inntekter.

I tillegg foreslår departementet innføring av krav til minste del realkapital i reiarlag som har att latente skatteskyldnader frå før 2007. Vidare foreslår ein endringar med omsyn til forbodet mot å yte lån til og stille sikkerheit til føremon for nærstående for selskap som har att latente skatteskyldnader frå før 2007. Departementet foreslår likevel eit unntak frå

låneforbodet for selskap med latente skatteskyldnader frå før 2007, slik at desse selskapa får høve til å ta i mot konsernbidrag.

Departementet foreslår å avvikle miljøfondsortninga, som er ein del av overgangsreglane frå 2007. Endringa skal tre i kraft med verknad frå og med inntektsåret 2009, men slik at det gis frådrag i miljøfondet for kostnader til miljøtiltak som det er oppstått ei ubetinga plikt for skattytar til å dekke eller innfri, eller inngått avtale om som fører med seg ei slik ubetinga plikt, før 26. mars 2010. Gevinst knytt til den attverande saldoen på miljøfondet på tidspunktet då endringa trer i kraft, skal sjåast på som ikkje skattlagt kapital, og dermed først over til oppgjerskontoen i basisordninga for å handsame latente skatteskyldnader frå før 2007.

Hovudtrekka i proposisjonen blei varsla i ei pressemelding frå departementet 26. mars 2010.

Endringane i reiarlagskatteordninga må notifikere til og godkjennast av EFTAs kontrollorgan, EFTA Surveillance Authority (ESA).

2.1.2 *Vurderingar og forslag fra departementet*

Overgangsreglane av 2007 førte for mange reiarlag med seg ei skatteskerping ved at tidspunktet for betaling av dei latente skatteskyldnadene blei framskynda. På den andre sida inneheld overgangsreglane også ei rekkje element som medførte skattelette. Desse elementa gjekk for det første ut på at det blei gitt gunstige rekkjefølgjereglar, slik at nye, skattefrie skipsfartsinntekter kunne delast ut skattefritt utan omsyn til dei latente skatteskyldnadene frå før 2007. For det andre blei det ved utrekninga av latente skatteskyldnader per 1. januar 2007 (gevinstoppgjeret) nytta rekneskapsmessige verdiar framfor dei truleg jamt over høgare, reelle marknadsverdiane. For det tredje blei det gitt høve til endeleg fritak for ein tredel av dei latente skatteskyldnadene gjennom miljøfondsortninga.

Som følgje av at Høgsterett ved plenumsdommen av 12. februar 2010 satte til side det skjerpande elementet i overgangsordninga, det vil seie den obligatoriske betalinga av latente skatteskyldnader over 10 år, er det rimeleg å gjere visse endringar i dei lempande elementa i overgangsreglane. Foresetnaden er at slike endringar må ligge innanfor den tolkinga av Grunnlova § 97 som er lagt til grunn av Høgsterett, jf. avsnitt 4.4 i proposisjonen.

Handsaminga av dei latente skatteskyldnadene frå før 2007 må også vere i samsvar med ESA sine statsstøtteretningslinjer for skipsfart. Ei meir lempeleg handsaming av dei latente skatteskyldnadene frå før 2007, enn handsaminga i reiarlagskatteordninga før endringane i 2007, vil føre til uvisse med omsyn til om grensa for lovleg statsstøtte er overskridd. Det

følgjer av ESA sine statsstøtteretningslinjer for skipsfart avsnitt 11 (2) at:

«... a reduction of corporate taxation of shipping activities such as is described in Section 3.1 (18) is the maximum level of aid which may be permitted. To avoid distortion of competition, other systems of aid may not provide any greater benefit than this.»

(Section 3.1 (18) dreier seg om omfanget på tonnasjeskatten.) Vidare følgjer det av ESA sitt vedtak av 3. desember 2008 om å godkjenne omlegginga av reiarlagskatteordninga i 2007 mellom anna:

«The transitional measures which have been notified with the new Tonnage Tax scheme impose stricter financial burden on the undertakings than the scheme that was approved by the Authority. (...) The transitional measures impose upon the undertakings subject to the prior Tonnage Tax that they pay standard corporate tax on at least two thirds of the deferred tax over ten years. Having approved the prior Tonnage Tax scheme as an acceptable derogation from the general prohibition of state aid prescribed by Article 61 (1) of the EEA Agreement, the Authority considers that it can also approve the transitional measures which impose higher constraints upon the eligible undertakings.»

Departementet legg til grunn at det gjeldande skattefritaket for nye skipsfartsinntekter bør vidareførast. Slik vidareføring er viktig for å bidra til gode rammevilkår for næringa, slik at reiarlaga blir verande i det norske, maritime miljøet.

Delar av basisordninga for gamle, skattelatente inntekter blei oppheva i samband med overgangsreglane frå 2007. For å få ei tydeleg basisordning attende på plass i skattelovgivinga, foreslår departementet eit nytt lovvedtak om dette.

Konsekvensane av høgsterettsdommen er at skattlegging i denne basisordninga i hovudsak må knyttast til utdeling og utsteg. Dette gjer grunn til nokre endringar, samanlikna med basisordninga som gjaldt fram til og med 2006. Departementet går nærare inn på dette nedanfor. Fordi desse endringane gjeld dei gamle inntektene, vil dei ikkje svekke reiarlaga sin konkurransevne ved å halde fram i den norske skatteordninga. Dei som har vore i Noreg under reiarlagskatteordninga i åra 1996–2006, har generelt akseptert den skatteutsetjande ordninga som gjaldt for desse åra, og står derfor i ei anna stilling enn selskap som har flytta til eller er nyetablerte i Noreg frå og med 2007, under den nye skattefritaksregimet.

Endringsforslaga har ikkje verknad for selskap som gjekk ut av reiarlagskatteordninga i 2007 eller seinare. Selskap som valde å tre ut av reiarlagskatteordninga per 1. januar 2007, framfor å bli med vidare i den reviderte ordninga, følgjer reglane om utsteg som gjaldt før endringane i 2007 (og som ikkje blei oppheva for reiarlagselskap som gjekk ut per

1. januar 2007, jf. Ot.prp. nr. 1 (2007–2008) avsnitt 3.6). Når det gjeld selskap som har trede ut seinare, gjeld føresegna i sjetten ledd i overgangsreglane om at attverande, ikkje skattlagt gevinst skal skattleggjast fullt ut i året for utsteget.

Ein viser til forslag om endringar i overgangsreglar til endringar i skattelova §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedteke ved lov 14. desember 2007 nr. 107.

2.1.3 *Forholdet til Grunnloven og Høyesteretts dom av 12. februar 2010*

Høgsterett sin dom i plenumssaka om reiarlagsskatteordninga og Grunnlova, jf. avsnitt 4.1 i proposisjonen, blei avsagt 12. februar 2010. Dommen er teke inn i Retstidende 2010, jf. side 143. Under dissens (6–5) tok Høgsterett avgjerd om at overgangsreglane om betaling av latente skatteskyldnader frå før omlegginga av reiarlagsskatteordninga i 2007 er i strid med forbodet i Grunnlova § 97 mot å gi lover med tilbakeverkande kraft.

Fleirtalet i Høgsterett la til grunn ei strengare norm for tillatt tilbakeverknad enn den norma som Lovavdelinga i Justisdepartementet, regjeringa og Stortinget hadde bygd på i samband med lovsaka, og som mindretalet i Høgsterett såg som den rette. Den strengare norma for ei lov med slik verknad som overgangsreglane frå 2007 krev at det ligg føre sterke samfunnsmessige omsyn for at tilbakeverknaden skal vere i samsvar med Grunnlova, mens den norma som Stortinget hadde lagt til grunn, krev at tilbakeverknaden ikkje må verke klart urimeleg eller urettferdig.

Høgsterett sin dom fører til at den løysinga for å handsame dei latente skatteskyldnadene som stortingsfleirtalet vedtok ikkje kan gjennomførast. I lys av dette må Stortinget gjere ei ny vurdering av spørsmålet om handsaminga av dei latente skatteskyldnadene. Dette kan no skje på grunnlag av denne proposisjonen. Ved denne vurderinga må ein ta omsyn til grensene i Grunnlova for Stortinget sin råderett, slik dei er utlagt av Høgsterett i plenumsdommen.

Reiarlaga har inga rettkommen von om å bli stilt betre enn etter ordninga for å handsame latente skatteskyldnader som gjaldt før endringane i 2007. Stortinget står derfor fritt til å gi påbod om at dei latente skatteskyldnadene skal handsamast etter ordninga som gjaldt før endringane i 2007, det vil seie etter ein uttaksmodell. I plenumsdommen uttalar førstvoterande, som talsmann for fleirtalet, mellom anna (premiss 156 og 164):

«(156) Til bruk i avveginga vil eg summere opp situasjonen for reiarlaga. På tidspunktet for overgang frå 1996-ordninga til 2007-ordninga var skattepliktene for reiarlaga for inntektsåra frå og med 1996 til og med 2006 avgjorde, uavhengig av om sjølve likningane for 2006 var avslutta eller ikkje. Dei årlege inntektene var skattefrie for reiarlaga, men slik at det kvilte ein latent skatt på dei etter nærare reglar. Tids-

punktet for utdeling eller uttreden og med det inntektsskatt var opp til det enkelte reiarlaget, innanfor dei rammene økonomien og andre konkrete omstendte tilsa. Ved overgangslova er to tredelar av dei skattefrie inntektene gjorde til gjenstand for skatt, medan det framleis er ei latent skatt for den siste tredelen. Overgangslova knyter ikkje skatten til hendingar eller handlingar etter skjeringsstidspunktet for ordningane.

(...)

(164) Etter mitt syn hadde reiarlaga ei rettkomen forventning om at skattespørsmålet var avgjort for tida fram til det kom nye reglar, og at nye reglar på vanleg måte skulle gjelde framover, likevel slik at dei kunne omfatte også det året dei vart gitt. At reieri, ikkje minst gjennom Norges Rederiforbund, argumenterte for endring av regelverket, endrar ikkje dette. Så lenge det ikkje var gitt andre reglar, hadde reiarlaga grunn til å basere seg på dei som låg i 1996-ordninga. Skjeringspunktet for forventning om nye reglar låg i alle fall ikkje i tid før den kunngjeringa finansministeren gav om ei ny ordning og som vart gitt 7. september 2006.»

Forslaget i denne proposisjonen går ut på ei reetablering av ein uttaksmodell, likevel slik at nye inntekter opptent frå og med 2007 skal vere skattefrie, og ikkje latente skattepliktige. I dette tiltaket ligg det ingen reell tilbakeverknad, sjølv om det inneber at enkelte oppheva element i skatteregimet frå før 2007 no blir teke inn att i lovgivinga.

Dei foreslåtte, innstrammande justeringane i basisordninga, mellom anna ei ny rekkjefølgjeregulering, heng nøye saman med den endelege skattefritaket frå 2007 for nye skipsfartsinntekter i reiarlagsskatteordninga. Justeringane ligg godt innanfor formålet med ordninga. Også tidlegare, før 2007, har Stortinget stramma inn enkeltelement i reiarlagsskatteordninga utan at Grunnlova har vore noko hinder. Departementet legg til grunn at Stortinget har eit vidt høve til slike formålsgrunna justeringar i skatteordninga, i lys av utviklinga og det nye regimet for inntekter etter 2006.

Den foreslåtte oppgjersordninga er eit rimelig alternativ til basismodellen for reiarlag som ønskjer å ta eit oppgjær av dei latente skatteskyldnadene. Dette valhøvet for reiarlaga gjer at basisordninga, inklusive dei innstrammande elementa i ho, ikkje blir obligatorisk. Ut frå dette legg departementet til grunn at Stortinget har desto større høve etter Grunnlova til å gjere slike innstrammande grep i basisordninga.

2.1.4 *Økonomiske og administrative konsekvenser*

Det er svært vanskeleg å vurdere provenyverknadene av endringane som er omtalt over. Provenyverknadene kjem i hovudsak an på kor mange som vel frivillig oppgjær av dei latente skatteskyldnadene. Dersom alle reiarlaga vel dette, vil samla proveny over dei tre åra vere noko meir enn 4 mrd. kroner.

Dette er lite truleg. Sjølv om basisordninga er stramma inn noko gjennom ein rekkjefølgjeregul, skjering av krava til realkapital og avviking av høvet til skattefritak gjennom miljøfondsordninga, må det truleg leggjast til grunn at mange reiarlag som ikkje har planar om større utbytteutdelingar på kort sikt, eller planar om å flytte reiarlaget til utlandet, vil velje å drive vidare med dei latente skatteskyldnadene i basisordninga. Eit svært usikkert overslag er at om lag halvparten av skatteskyldnadene blir betalt inn i tråd med oppgjersordninga, slik at i overkant av 2 mrd. kroner blir betalt inn over tre år. Da vil bokført proveny i 2011 kunne vere om lag 700 mill. kroner.

Det kan òg tenkjast at rekkjefølgjeregelen vil føre til auka proveny fordi dei reiarlaga som vel å bli i basisordninga og deler ut utbytte o.a., vil bli råka av denne regelen. Det er likevel ikkje truleg at dette vil gi eit serleg stort proveny på kort sikt. For det første vil dei reiarlaga som har planar om store utbytter, truleg velje oppgjersordninga, som gjer ein mye lågare skatt på den ikkje skattlagde kapitalen. For det andre vil laga med overskot etter 2006 og stort utbyttebehov truleg dele ut (eller ha delt ut) mykje for åra 2007 og 2008, ettersom dette kan gjerast skattefritt.

Endringane i basisordninga for å handsame latente skatteskyldnader frå før 2007 vil føre med seg ein del ekstra arbeid for skattekontoret. Jo fleire reiarlag som vel oppgjersordninga, jo mindre omfang vil det bli på langvarig handsaming av den ikkje tidsavgrensde basisordninga for reiarlaga og likningsstellet.

2.1.5 *Iverksettelse*

Endringane skal tre i kraft med verknad frå og med inntektsåret 2010. Den nye rekkjefølgjeregelen i femte ledd i overgangsreglane får verknad slik at utbytte og konsernbidrag som er avsett i årsoppgjeret for 2009, og vedteke på generalforsamlinga etter 25. mars 2010, skal skattleggjast i inntektsåret 2010 så langt utdelinga ikkje har ført med seg korreksjonsinntekt for inntektsåret 2009.

2.2 **Komiteens merknader**

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag til endringer i overgangsreglene til endringene i skatteloven §§ 8-14, 8-15 og 8-17, vedtatt ved lov 14. desember 2007 nr. 107. Dette omfatter både gjeninnføring av en justert basisordning etter mønster fra 1996-ordningen og en frivillig oppgjersordning med et treårs totaloppgjør for de latente skatteforpliktelsene som følger av rederiskatteordningen av 1996. Skattefritaket for nye skipsfartsinntekter videreføres. Samlet sett ser flertallet dette som en

god og framtidrettet løsningspakke etter at avgjørende sider ved oppgjersordningen fra 2007 ble underkjent ved dom i Høyesterett i februar i år. Flertallet viser her til at Høyesteretts dom fant det skjerpene elementet i overgangsordningen som Stortinget vedtok i 2007, det vil si den pålagte betalingen av to tredeler av de latente skatteforpliktelsene over 10 år, i strid med Grunnloven § 97. Derfor er det nå nødvendig å endre andre elementer for å få en annen løsning enn den som Stortinget opprinnelig vedtok.

Flertallet har merket seg at Norges Rederiforbund i et brev til finanskomiteen av 19. mai 2010 har gått inn for en justering av oppgjersordningen i de foreslåtte nye overgangsreglene. Forslaget i proposisjonen innebærer at gevinsten beregnet per 1. januar 2007 skal reduseres med hele miljøfondstredjedelen pr. 1. januar 2007. Dette beløpet skattelegges med 10 pst. og fordeles over de tre inntektsårene fra 2010 til 2012. Dette fører til at de totale, ikke skattelagte inntektene i rederiene per 1. januar 2007, basert på regnskapsmessige verdier, blir skattlagt med om lag 6,7 pst. Rederiforbundet foreslår at det gjøres et tilleggsfradrag som tilsvarer kostnader til miljøtiltak som er gjennomført eller som det er inngått avtale om før 26. mars 2010.

Flertallet har vurdert Rederiforbundets forslag, og kommet til at en ikke vil gå inn for denne løsningen. Flertallet viser til at miljøfondsordningen var en del av overgangsreglene ved omleggingen av rederiskatteordningen som ble vedtatt i 2007. Oppgjersordningen som nå er foreslått av regjeringen er et nytt opplegg for overgang fra en rederiskatteordning med latent skatteplikt, der skatteplikt bare ble utløst ved utdeling eller uttreden av ordningen, til en ordning med endelig skattefritak for skipsfartsinntekter. Oppgjersordningen er et frivillig tilbud til rederiene om et gunstig oppgjør av de tidligere opparbeidede skatteforpliktelsene. Den nye, foreslåtte oppgjersordningen innebærer at hele miljøfondstredjedelen av de latente skatteforpliktelsene fra før 2007 blir ettergitt, uten krav om allerede gjennomførte eller avtalte miljøtiltak. Rederiene som velger den nye oppgjersordningen kommer uansett vesentlig bedre ut enn etter overgangsordningen fra 2007. Det gjelder både for de som har og de som ikke har rukket å gjennomføre eller avtale miljøtiltak.

Flertallet påpeker at kravene til miljøtiltak i miljøfondsordningen, slik den ble utformet i 2007 og med senere justeringer, er romslige i kriteriene for hva som skal kunne regnes som miljøtiltak, og at det ikke er noen tidsfrist for å gjennomføre tiltakene. Det er derfor svært sannsynlig at gjennomførte eller avtalte miljøtiltak er bedriftsøkonomisk lønnsomme og for det alt vesentlige uansett ville vært gjennomført. Slik flertallet ser det, er det ikke noen grunn til at

selskaper som har rukket å gjennomføre eller avtale miljøtiltak, i tillegg til ettergivelsen av miljøfondstredjedelen skal få en ytterligere rabatt for miljøtiltak i oppgjørsordningen, slik Rederiforbundet har foreslått. En løsning som foreslått av Rederiforbundet ville etter flertallets syn måtte følges av at skattesatsen i oppgjørsordningen måtte settes høyere enn 10 pst. for å opprettholde provenyanslaget på i overkant av 2 mrd. kroner over tre år, jf. Prop. 126 LS (2009–2010) avsnitt 4.5. Den totale skattebyrden for næringen ville dermed vært den samme, men fordelingen av byrden mellom rederiene ville endret seg på et grunnlag som ikke fremstår som rimelig.

Flertallet viser også til avsnitt 4.3.1 i proposisjonen. ESA vil vurdere oppgjørsordningen etter statsstøtteretningslinjene for skipsfart. Dersom oppgjørsordningen blir for gunstig kan det skapes usikkerhet om grensen for lovlig statsstøtte er overskredet.

Flertallet viser til at et tilleggsfradrag for selskaper som har rukket å gjennomføre eller avtale miljøtiltak før 26. mars 2010, også reiser spørsmål om tilleggsfradrag for selskaper som ville ha avtalt og gjennomført slike tiltak senere. Når det gis fritak for hele miljøfondstredjedelen av de latente skatteforpliktelsene beregnet pr. 1. januar 2007 bør alle selskapene etter flertallets syn stilles likt, uten noe tilleggsfradrag for selskaper som har rukket å gjennomføre eller avtale miljøtiltak. Flertallet bemerker at på dette punktet skiller den foreslåtte oppgjørsordningen seg fra den foreslåtte nye basisordningen i overgangsreglene, blant annet fordi en reversering av oppnådd skattefritak i basisordningen trolig ville innebære ulovlig tilbakevirkning etter Grunnloven § 97. Oppgjørsordningen reiser ikke tilbakevirkningsspørsmål, blant annet fordi ordningen er frivillig.

Basisordningens forhold til Grunnloven § 97, har departementet vurdert som uproblematisk i proposisjonen avsnitt 4.4. Flertallet slutter seg til denne vurderingen. For det første må basisordningen kunne lovfestes på ny etter den lovtekniske opphevelsen av den i 2007, når forutsetningene for denne opphevelsen har sviktet etter endelig dom i Høyesterett. For det andre må innholdet i basisordningen kunne tilpasses dagens situasjon, også med de innstramminger som med rimelighet kan følge av denne situasjonen. Videreføringen av skattefritaket fra 2007 for nye skipsfartsinntekter gir etter flertallets syn en meget rimelig begrunnelse for både ny rekkefølgeregulering og ny regel om krav til realkapital i basisordningen, og slike nye regler er dessuten i godt samsvar med basisordningens grunnleggende formål. Fjerningen av skattefritaket for miljøfondstredjedelen i basis er rimelig fordi dette fritaket bare var en integrert del av

den nå bortfalte skatteoppgjøringsordningen fra 2007, og derfor bør falle bort med denne.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at norsk maritim næring sysselsetter 100 000 mennesker i Norge og skaper verdier for over 100 mrd. kroner. Den maritime næringsklyngen i Norge er komplett, og kjennetegnes ved et utstrakt samarbeid og en gjensidig avhengighet mellom rederier, verft, utstyrproducenter og tjenesteleverandører. Rederiene er drivkraften i den maritime klyngen. Norske rederier står bak 80 pst. av aktiviteten på norske verft. Internasjonalt konkurransedyktige rammebetingelser for rederiene er derfor helt avgjørende for å sikre drift og eierskap i og fra Norge.

Disse medlemmer viser til at det i forbindelse med det nye rederiskattesystemet fra 2007 ble foreslått overgangsregler fra det gamle rederiskattesystemet som ble kjent grunnlovsstridige av Høyesterett 12. februar 2010. Høyesteretts avgjørelse satte til side regjeringspartienes vedtak om nye overgangsregler. Regjeringen foreslår derfor i Prop. 126 LS (2009–2010) en oppgjørsordning der rederiselskapene kan velge en endelig beskatning. Alternativet er en såkalt basisordning, etter modell fra den ordningen som ble innført i 1996, med uttaksbeskatning for tidligere opptjente inntekter. Likevel med den forskjell at basisordningen er strammet vesentlig inn gjennom innføring av en rekkefølgeregulering, innføring av et krav om minste realkapital og avvikling av muligheten for skattefritak gjennom miljøfondsordningen.

Disse medlemmer merker seg at innretningen på oppgjørsordningen på en urimelig måte rammer de rederier som har foretatt og vedtatt miljøinvesteringer i perioden. Regjeringens forslag rammer de rederiene som valgte å satse i Norge dobbelt. Dette skjer først gjennom å tvinge frem et engangsoppgjør av 1996-ordningen. Dernest gjennom at oppgjørsordningen likestiller rederier som ikke har foretatt miljøtiltak med rederier som har foretatt slike tiltak. Resultatet er at rederier som har foretatt miljøinvesteringer får en høyere totalbelastning.

Disse medlemmer mener denne urimeligheten i engangsoppgjøret må tas bort. Dette kan gjøres ved å utforme en oppgjørsordning som gir fradrag for miljøtiltak i den skisserte oppgjørsordningen. For å kompensere for den urimelighet som oppstår overfor rederier som har foretatt miljøinvesteringer foreslås det et modifisert fradrag.

Disse medlemmer mener det er naturlig å godskrive samtlige miljøtiltak som er besluttet og gjennomført, både på eksisterende skip og skip under bygging. Dette selv om tiltakene ennå ikke er verifisert av godkjent klasseselskap. Disse medlem-

mer mener hensikten med forslaget om å fradragføre miljøtiltak bør være å sikre fradrag for irreversible miljøforpliktelser per 26. mars 2010 som rederiene har pådratt seg. Selskapene har for besluttede tiltak, og tiltak under gjennomføring, selv om disse ikke er levert, påtatt seg en økonomisk forpliktelse. Komiteens flertall synes å argumentere som om disse rederiene skal være takknemlige for at regjeringen har ledet dem inn i disse investeringene. Det er imidlertid ikke til å komme utenom at rederiene så lenge oppgjørsordningen fra 2007 gjaldt, ikke kunne disponere midlene fritt. De rederiene som var lojale og reagerte raskt har også hjulpet regjeringen med å nå miljømålsettinger og det er urimelig at de skal straffes for det. Det gjelder uavhengig av om investeringene er lønnsomme eller ikke. Frem til og med frist for innlevering av selvangivelsen for 2010 bør selskapene derfor gis adgang til å få på plass nødvendig verifisering og godkjenning av disse tiltakene med sikte på fradrag i engangsoppgjøret. Disse medlemmer viser til at fradragføring av miljøtiltak i inntektsføringen fra oppgjørskontoen i 2010–2012 vil sikre likebehandling mellom selskaper som ikke har, og de som har foretatt miljøinvesteringer.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre slutter seg til regjeringens forslag til endringer i overgangsreglene med unntak av ellevte ledd. Disse medlemmer fremmer på dette grunnlag følgende forslag:

«I lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8-14, 8-15 og 8-17 gjelder følgende overgangsregler:

Ellevte ledd skal lyde:

(11) Selskap som har vært lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven §§ 8-10 til 8-20 for alle inntektsårene fra og med 2006 til og med 2009 og som for inntektsåret 2010 fortsatt skal lignes etter den særskilte beskatningsordningen, kan for inntektsåret 2010 velge et oppgjør av gevinst beregnet etter første ledd. Oppgjøret gjennomføres ved at to tredjedeler av gevinsten beregnet etter første ledd divideres med 2,8. Beløpet beregnet etter foregående punktum, med fradrag for 28 pst. av gevinst som er fritatt for skatteplikt etter tredje ledd, tas til inntekt med like deler for inntektsårene 2010, 2011 og 2012. For selskaper som velger oppgjør etter første til tredje punktum skal det ikke foretas inntektsføring etter femte ledd. Gjenstående ubeskattet gevinst etter tredje punktum skal anses som en mid-

lertidig forskjell etter skatteloven § 10-5 annet ledd. Ved uttreten av rederiskatteordningen skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter tredje punktum tas til inntekt i uttredelesåret.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti slutter seg til regjeringens forslag. Videre fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme med forslag til endringer i skatteloven som innebærer fradragføring slik at rederier som har foretatt miljøinvesteringer ikke får en høyere totalbelastning enn rederier som ikke har foretatt slike investeringer.»

3. Opplysningsplikt for oljeselskaper om salg av naturgass utvunnet fra norsk kontinentalsokkel

3.1 Sammendrag

3.1.1 Innledning

Oljeselskap er særskattepliktige for inntekt frå gassal frå norsk kontinentalsokkel i følge petroleumsskattelova § 5. Ved likninga er fakturerte gassalsprisar utgangspunktet for å fastsetje inntekta til skattytar. Med heimel i skattelova § 13-1 kan likningsstellet likevel fråvike dei fakturerte prisane når gassen blir seld til eit nærstående selskap, og inntekta er redusert som følge av interessefellesskapet (interne sal).

Fram til 2002 blei alt norsk sal av tørrgass samordna gjennom Gassforhandlingsutvalet (GFU), som i hovudsak forhandla fram langsiktige kontraktar med uavhengige kjøparar. Derfor kunne dei avtalte salsprisane leggjast til grunn ved skattleggjinga av dei ulike selskapa.

Etter avviklinga av GFU i 2002 har rettshavarane sjølve hatt ansvaret for å avsetje eigenprodusert gass. Selskapa kan dermed selje gass til nærstående selskap. Mange oljeselskap er integrerte selskap som driv både utvinningsverksemd og nedstrømsverksemd, som inneber ulike formar for industriell foredling og omarbeiding eller distribusjon og sal av naturgass (i Noreg og i utlandet). Inntekt frå nedstrømsverksemd blir skattlagt etter allmenne reglar med lågare skattesats enn utvinning. Selskapa har derfor sterke incentiv til å overføre mest mogleg av inntektene frå norsk sokkel til nedstrømsdelen, ved å avtale lave prisar i interne gassal.

Å vurdere om avtalte prisar mellom nærstående kan leggjast til grunn for skattleggjinga er særskilt ressurskrevjande for likningsstellet. Skatteinntektene frå sal av gass utgjør ein vesentleg del av skattepro-

venyet frå petroleumsværksemda på norsk sokkel. På grunn av stort salsvolum, kan sjølv mindre avvik frå marknadsprisen avtalt mellom nærståande ha stor betydning for skatteinntektene. For å sikre riktige likningsavgjerder, er det viktig at likningsstellet har eit breitt faktagrunnlag for vurderingane deira, som også omfattar marknadsinformasjon.

Departementet meiner at gjeldande føresegner i likningslova og petroleumsskattelova ikkje gir tilstrekkeleg heimel for systematisk å hente inn relevante opplysningar om gassal, som er naudsynt for ein så god likningskontroll som ønskjeleg. Departementet foreslår derfor ein regel i petroleumsskattelova § 6 nytt nr. 6 som pålegg oljeselskap å gi likningsstellet opplysningar om gassal frå norsk kontinental-sokkel. Utfyllande reglar om innhaldet i opplysningsplikta blir foreslått fastsett i forskrift.

3.1.2 Vurderingar og forslag fra departementet

I dag sel utvinningselskap sjølve sin eigen gass. Ein aukande del blir selt til nærståande selskap. Det er store forskjellar i kontraktsvilkår for ulike gasskontraktar, og marknadsverdet kan variere stort som følge av dette. I tillegg skjer framleis hovuddelen av salet gjennom langsiktige avtalar med direkte kontakt mellom kjøpar og seljer. Dette fører til relativt lite open marknadsinformasjon om salsverdet av gassen.

Ved likninga skal som eit utgangspunkt skattytars fakturerte prisar ved sal av gass bli lagt til grunn ved fastsettinga av inntekta. Likningsstellet kan likevel fråvike dei fakturerte prisane med heimel i skattelova § 13-1 dersom gassen blir selt til nærståande selskap, og inntekta er redusert som følge av tilknytninga. Dersom vilkåra for å fråvike avtalt pris er oppfylte, skal inntekta bli fastsett som om tilknytninga mellom selskapa ikkje fanst (armlengdeprinsipp). I tilfeller med skatteavtale med eit anna land som inneheld ei føresegn lik som artikkel 9 i mønsteravtala til OECD, skal det takast omsyn til retningslinene for internprising for fleirnasjonale føretak og skattestyresmakter ved vurderingane av om inntekta er redusert, og ved fastsettinga av den skjønsmessige inntekta. Også i andre tilfelle bør retningslinene takast omsyn til så langt som dei passer. Sjå skattelova § 13-1, jf. fjerde ledd, og meir omtale av regelen i Ot.prp. nr. 62 (2006–2007).

For likningsstellet er det særskilt krevjande å vurde-re om prisen for sal av gass frå oljeselskap til nærståande skal bli lagt til grunn ved likninga, og eventuelt fastsette armlengdeprisen ved skjøn. Petroleumsskattelova § 4 har heimel for å fastsette normpris også for gass, men heimelen er ikkje brukt så langt. Då det blei innført ei ordning med bindande førehandsutsegn for gassal frå oljeselskap til nærståande selskap, jf. avsnitt 5.4 ovanfor, vurderte departementet eit al-

ternativ med normpris for sal av tørrgass. Den gongen kom departementet fram til at det ikkje var tenleg med ei slik løysing. Grunngevinga var at vilkåra i kontraktane var relativt ulike, og at det ikkje fanst ein likvid og transparent gassmarknad. Sjå utfyllande omtale i Ot.prp. nr. 1 (2005–2006) avsnitt 23.5.2.

Likningsstellet er avhengig av eit breitt faktagrunnlag og best mogleg informasjon om relevante forhold i gassmarknaden for å kunne treffe riktige avgjerder ved handsaminga av likninga. Samanlikning av prisar og vilkår i transaksjonar mellom uavhengige partar og mellom nærståande selskap, er eit viktig element ved vurderingane av om vilkåra for å justere inntekta ved skjøn er oppfylt og for å fastsette armlengdeprisen for nærståande selskap, jf. retningslinene til OECD om internprising. Kjennskap til marknaden er nødvendig for å finne fram til det beste grunnlaget for samanlikning, og for å justere forskjellar mellom den aktuelle transaksjonen og transaksjonen den blir samanlikna med. Manglande tilgang til relevante grunnlag for samanlikning er derfor eit problem ved fastsettinga av prisar for skatteføremål.

Grunna den høge skattesatsen på inntekt frå utvinningsværksemde, har oljeselskapa sterke incentiv til å redusere inntekta i særskatteregimet ved sal til nærståande selskap. Omsynet til å få riktig likning, og unngå reduksjon av skattegrunnlaget frå utvinningsværksemda, tilseier at faktagrunnlaget som den enkelte avgjerda byggjer på, er så breitt som mogleg.

Når det gjeld sal av olje (og våtgass) produsert på norsk sokkel, mottok styresmaktene nærmare informasjon om transaksjonar i samanheng med fastsetting av normprisar. Departementet meiner at likningsstellet har same behovet for opplysningar om pris og andre vilkår for å fastsette inntekta for sal av gass ved likninga. Mellom anna er marknadan for sal av gass mindre likvide enn for råolje. Vidare må det ved likninga takast stilling til kva som er riktig pris for gassen basert på dei ulike vilkåra i kvar enkelt transaksjon.

Oljeselskapa har allereie plikt til å automatisk sende inn visse opplysningar om gassal ved likninga, og eventuelt ved etterfølgjande førespurnad frå likningsstellet. Departementet meiner at gjeldande reglar ikkje gir tilstrekkeleg heimel for systematisk innhenting av all relevant marknadsinformasjon for gassal som er naudsynt for ein så god likningskontroll som ønskja. Mellom anna gjeld føresegna i likningslova § 4-12 om oppgåve- og dokumentasjonsplikt berre transaksjonar o.a. mellom nærståande, og ikkje sal mellom uavhengige partar. Reglane er dessutan delt inn i respektive ei oppgåve- og ei dokumentasjonsplikt, der dokumentasjonsplikta berre gjeld på oppfordring frå likningsstellet. Oppgåveplikta inneber at ei oppgåve med summariske opplysningar skal bli levert saman med sjølvmeldinga. Likningslova

§ 6-3 gjeld også transaksjonar med uavhengige næringsdrivande, men krev at avtaleparten er namngitt. Føresegna er såleis ikkje nok i forhold til eit behov for ei generell opplysningsplikt om avtale- og salsvilkår for gass for skatteføremål.

Departementet meiner derfor at ein bør innføre ein ny regel i petroleumsskattelova om at særskattepliktige selskap har plikt til å gi opplysningar om sal av gass til likningsstellet.

Opplysningar om avtale- og salsvilkår må i tilfelle hentast inn frå selskapa for kvar avtale og det ein-skilde salet. Innsend informasjon skal bli samla i ein database, som vil vere til stor nytte for likningsstellet i arbeidet med å sikre at gass blir verdsett til marknadspris ved interne sal. Departementet meiner det er ein føresetnad for eit godt faktagrunnlag at databasen omfattar det meste av avtalar og transaksjonar som gjeld sal av gass frå norsk kontinentalsokkel.

OLF skriv i høyringsmerknaden at forslaget inneber noko prinsipielt nytt fordi innsendte opplysningar også skal bli brukt som grunnlag for å fråvike prisen i kontraktar som andre selskap har inngått med nærstående selskap. På denne måten blir det lagt opp til systematisk bruk av opplysningar som skattytar ikkje har tilgang til, inkludert bruk av skjulte samanlikningsgrunnlag («secret comparables») i strid med tilrådingar frå OECD, jf. prinsippet om kontradiksjon.

Departementet viser til at føremålet med opplysningsplikta er å gi likningsstellet betre kjennskap om gassmarknaden, inkludert kva som er vanlege, kommersielle vilkår i kontraktar. Likningsstellet har tilgang til tilsvarande opplysningar i dag også, men forslaget legg opp til ein meir systematisk og obligatorisk innsending av opplysningane. Forslaget inneber derimot inga endring når det gjeld bruk av opplysningane i konkrete liknings saker. Dersom prisinga i interne sal skal fråvikast, skal likningsstellet framleis vere bunden av dei allmenne reglane i skatte- og likningslova, inkludert retningslinene til OECD om internprising, som ikkje stengjer for bruken av informasjon som skattytaren ikkje kjenner til, men som oppmodar til varsemnd med korleis den brukast sånn at skattytaren får eit rimeleg høve til å forsvare seg og tryggje rettsleg kontroll ved domstolane. Omsyna til løyndom og innsyn i grunnlaget for eiga likning, skal framleis i samsvar med OECD-retningslinene bli tryggja gjennom anonymisert bruk av opplysningar der det er naudsynt. Forslaget inneber derfor ingen endringar i forvaltningsprinsippa som ligg til grunn for handsaminga av likninga.

OLF skriv vidare at høyringsnotatet ikkje drøftar dei konkurranserettslege sidene ved innsamling og bruk av dei innhenta opplysningane. OLF peikar på at forslaget gir risiko for at konkurransereglar blir brote. Grunngevinga er at opplysningsplikta kan

føre til (indirekte) utveksling av informasjon mellom selskapa via likningsstellet, ved at det gjennom fråvik ved likninga veks fram ein referansepris. Det kan gjere det lettare for selskapa å drive ulovleg koordinert framferd.

Departementet viser til at forslaget som nemnt ikkje fører til nokon endring av dei allmenne reglane for å fråvike likninga, jf. særleg skattelova § 13-1. Vurderinga etter denne føresegna byggjer på konkret skjøn basert på forholda i den ein-skilde avtalen. Departementet legg til grunn at det er lite truleg at eventuelle avvik ved likninga skal føre til at det blir danna ein referansepris for gassal. I tillegg skal omsynet til innsyn i grunnlaget for eiga likning framleis tryggast gjennom anonymisert bruk av opplysningar underlagt teieplikt. Ein føresetnad for brot på konkurransereglane er dessutan at selskapa ved ulovleg framferd søkjer å hindre konkurransen. Departementet meiner at det ikkje er grunnlag for å seie at ein regel som pålegg oljeselskap å gi opplysningar til likningsstellet vil vere i strid med konkurransereglane.

I tillegg hevdar OLF at det ikkje er mogleg å oppnå føremålet med forslaget. OLF viser til at forslaget undervurderer kompleksiteten og variasjonane i avtalane som er inngått mellom uavhengige partar, og at prisane ofte ikkje kan samanliknast direkte. Vidare blir det peika på at dei gjeldande reglane om rapportering og dokumentasjon av interne sal er høvelege og strekk til for at likningsstellet skal kunne vurdere om dei interne sala er fastsett etter armlengdeprinsippet.

Departementet peiker på at det er særskilt krevjande for likningsstellet å kontrollere at prisen på interne sal av gass er riktige. Sjølv om det er forskjellar mellom vilkåra i gasskontraktar, som må takast omsyn til ved samanlikning av avtalane, er opplysningar om marknadsvilkår naudsynte og verdefulle for likningsstellet. Departementet er ikkje einig med OLF i at gjeldande reglar om opplysningsplikt og dokumentasjon er gode nok for at likningsstellet kan gjere naudsynte kontrollar av internprising. Departementet viser også til at tilsvarande reglar om opplysningsplikt gjeld for olje etter normprisordninga.

Departementet foreslår derfor å innføre ein ny regel i petroleumsskattelova om at særskattepliktige selskap har plikt til å gi opplysningar om sal av gass til likningsstellet.

Departementet viser til forslag til § 6 nytt nr. 6 i petroleumsskattelova.

3.1.3 Sanksjoner ved brudd på opplysningsplikten

I følgje dei allmenne reglane i likningslova kan det ha ulike følgjer for skattytar at opplysningsplikta ikkje er innfridd ved likninga. Nokre døme er reglane i likningslova §§ 8-1 og 8-2 om skjønslikning, frist-

reglane for endring av likning i § 9-6 og føresegnene om tilleggsskatt i § 10-2.

Felles for dei nemnde reglane er at det å ikkje følge den underliggjande opplysningsplikta først og fremst har konsekvensar for likninga av den opplysningspliktige. Grunngevinga for forslaget om å pålegge utvinningsselskapa opplysningsplikt, er at likningsstellet skal få eit breiare faktagrunnlag for å verdsette gassen for skatteføremål ved transaksjonar mellom nærstående partar. Manglande innsending av opplysningar treng ikkje ha noko å seie for likninga av den opplysningspliktige. Dei allmenne reglane i likningslova inneheld derfor følgjer og sanksjonar som i liten grad er tilpassa brot på opplysningsplikta som er foreslått her.

I følgje § 9 i forskrift 25. juni 1976 nr. 5 om fastsetting av normprisar plikter einkvar som ved utlikning av inntekts- og formuesskatt, inkludert særskatt etter petroleumsskattelova § 5, vil få normpris lagt til grunn ved likninga å gi alle opplysningar som trengst for å fastsette normpris. Selskapet skal også av eige tiltak gi ytterlegare opplysningar dersom desse må antakast å påverke verdsetting av petroleum utvunne på norsk sokkel. Å bryte denne føresegna blir straffa med bøter, jf. straffelova § 339 nr. 2, dersom ikkje det gjeld ei strengare føresegn om straff.

Departementet har kome fram til at det ikkje bør gjelde ein tilsvarende straffereaksjon når opplysningsplikta som er foreslått ikkje blir følgt, men at det er meir føremålstenleg med eit gebyr som blir gitt administrativt. Gebyret bør bli fastsett til ein fast sum kvar dag for kvar oppgåve, og eventuelt avtale, som ikkje blir sendt inn. Departementet foreslår å sjølv fastsette størrelsen på gebyret. Forslag om størrelsen på gebyret vil bli sendt på høyring saman med forslag om det nærmare innhaldet av opplysningsplikta o.a., jf. ovanfor.

Viss den oppgåvepliktige godtgjer at feilen kjem av grunnar som han ikkje kan lastast for, kan gebyret falle bort.

Departementet foreslår også at gebyret skal bli skrive ut av Oljeskattekontoret. Vedtak om gebyr skrive ut av Oljeskattekontoret kan bli klaga inn for Skattedirektoratet.

Departementet viser til forslag til petroleumsskattelova § 6 nr. 6 nytt tredje ledd.

3.1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget fører til noko meir arbeid for oljeselskapa fordi dei jamleg må sende inn informasjon om avtale- og salsvilkår. Fordi selskapa slepp å sende informasjon om gassal til Olje- og energidepartementet med dei nye reglane, blir det ekstra arbeidet mindre. På den andre sida vil informasjonen gjere det enklare for likningsstellet å kontrollere prisen som er avtalt

mellom nærstående partar, og å fastsetje riktig inntekt for sal av gass frå norsk sokkel. Likningsstellet har middel til å utvikle ein database med opplysningar om gassal frå oljeselskap.

Føremålet med opplysningsplikta er å bidra til at likningsstellet kan fastsetje riktig inntekt for skatteføremål ved sal av gass som fell innanfor særskatteplikta i petroleumsskattelova § 5. Informasjonen som blir sendt inn blir samla i ein database, som vil vere til stor nytte for likningsstellet i arbeidet med å sikre at gassen blir verdsett til marknadspris. Forslaget vil synleggjere avvik mellom oppnådde prisar for selskapa, og såleis avgrense moglegheita selskapa har til å redusere særskattepliktig inntekt gjennom internprising ved sal til nærstående. Dersom skattemotivert internprising skjer, vil forslaget føre til auka skatteinntekter frå utvinningsselskapa. Verknaden for provenyet er sær usikker sidan det ikkje føreligg informasjon om omfanget av feilprising ved interne sal av gass.

3.1.5 Iverksettelse

Departementet føreset at det skal fastsetjast føresegner i forskrift før opplysningsplikta blir sett i verk. Forslag til forskrift vil bli sendt på høyring når lovheimelen føreligg. Tidspunktet for iverksetjing av ordninga blir derfor ikkje endeleg fastsett.

Opplysningsplikta gjeld for gass som blir realisert etter tidspunktet for iverksetjing. Viss sal av gass skjer under ein avtale som er inngått tidlegare, vil oljeselskapa ha plikt til å gi opplysningar om avtalevilkåra utan samanheng med om avtalen er inngått før eller etter tidspunktet for iverksetjing av den nye regelen om opplysningsplikt.

Departementet foreslår at petroleumsskattelova § 6 nytt nr. 6 skal gjelde frå det tidspunktet departementet avgjer.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

4. Endring av merverdiavgifts-kompensasjonsloven

4.1 Sammendrag

4.1.1 Innledning

Finansdepartementet foreslår endringar i lov 12. desember 2003 nr. 58 om kompensasjon av merverdiavgift for kommunar og fylkeskommunar mv. Endringane inneber at retten til papirinnlevering av kompensasjonsoppgåve for merverdiavgift blir teke vekk, slik at alle som har rett på kompensasjon frå no av må levere kompensasjonsoppgåve elektronisk.

4.1.2 *Bakgrunn*

Kompensasjonsloven gir heimel til å yte kompensasjon for meirverdiavgift til kommunar, fylkeskommunar og visse private og ideelle verksemdar. For å oppnå kompensasjon må ein levere kompensasjonsoppgåver. Oppgåvene leverast normalt elektronisk via Altinn i seks terminar. Verksemdar utanom kommunar og fylkeskommunar har likevel høve til å levere éin årsoppgåve på papir.

Papirinnlevering av kompensasjonsoppgåver skapar betrakteleg meirarbeid for skatteetaten samanlikna med elektronisk innlevering. Samstundes har behovet for papirinnlevering minka betrakteleg dei seinare åra. Til dømes har Skatt øst opplyst at i Oslo blir under 10 pst. av oppgåvene levert på papir, likevel brukar Skatt øst i Oslo meir tid på å handsame oppgåvene som blir levert på papir, enn på dei resterande 90 pst. som blir levert elektronisk.

Det er fleire årsaker til at det er meir tidkrevjande å handsame papiroppgåvene. For det første må ein leggja papiroppgåvene manuelt inn i MVA-systemet. For det andre inneheld desse oppgåvene betydeleg fleire formalfeil enn dei elektronisk innleverte oppgåvene. Døme på feil er at verksemda ikkje har oppgitt korrekt organisasjonsnummer, at oppgåva ikkje er underteikna av ein person som kan forplikte eininga, at revisor ikkje har oppgitt fødselsnummer ved attestasjonen, eller at oppgåva ikkje inneheld korrekt beløp, t.d. fordi sjølve avgifta som blir kravd refundert ikkje reflekterer avgiftsgrunnlaget oppgitt i oppgåva. Dersom organisasjonsnummer eller fødselsnummer ikkje er tekne med eller skrivne utydelig, er det òg i ein del tilfelle vanskeleg å identifisere kven som har sendt inn oppgåva.

Desse feilane i oppgåvene fører til meirarbeid for skattekontora fordi det må utførast manuell sakshandsaming, mellom anna ved at ein må skrive brev til innsendaren der det blir bede om at feilen blir retta. Når skattekontoret mottok svaret, krev dette ytterlegare manuell sakshandsaming. I tillegg fører formalfeil i innsende papiroppgåver til at oppgåva i mange tilfelle må avvisast og såleis bli rekna for ikkje å ha kome fram. Fordi kommunikasjon med innsendar ved papirinnlevering av kompensasjonsoppgåve skjer manuelt (skriftleg) vil det kunne bli kort eller inga tid til å rette formalfeil i papiroppgåvene før oppgåvefristen er ute. Dette er ein ulempe for innsendaren, som i stor grad ikkje vil være tilstades ved elektronisk innsending av oppgåver.

Årsaka til at det er lite formalfeil i kompensasjonsoppgåvene som blir sendt elektronisk til MVA-systemet gjennom Altinn, er at desse blir maskinelt kontrollert ved utfyllinga, slik at det ikkje er mogleg å få lagt inn oppgåva før feilen(e) blir retta. Innleveringssystemet gir såleis ein maskinell «sakshandsaming» ved at oppgåva ikkje blir akseptert. Innsendar

får ikkje elektronisk kvittering så lenge ikkje kvart punkt er korrekt utfyllt. Forutan organisasjonsnummer og namn, vil Altinn kontrollere signatur mot kven som kan forplikte eininga i følge Enhetsregisteret, og revisorattesten mot kven som i Altinn er tildelt revisorrolla for eininga. Altinn gir òg ein automatisk kontroll av at oppført avgiftsbeløp som blir kravd refundert er korrekt utrekna samanlikna med det oppførte avgiftsgrunnlaget.

Vidare vil det i Altinn berre vere tilgjengeleg oppgåver til utfylling for den aktuelle terminen kor innleveringsfristen ikkje er gått ut. Krav for tidlegare terminar må såleis med på ny oppgåve for ein etterfølgjande termin dersom desse skal gi grunnlag for kompensasjon. Ved innlevering av papiroppgåver kan søkar i prinsippet fylle ut kva for ein tidsperiode han ynskjer, dvs. òg for år kor innleveringsfristen og eventuelt foreldingsfristen er ute. Dersom reglane for innleverings- eller foreldingsfristane ikkje er overhalde, fordrar dette igjen sakshandsaming frå skattekontoret, mellom anna i form av brev til innsendaren. Som det går fram av ovannemnde, vil det dessutan òg kunne bli kort eller inga tid til retting av formalfeil på papiroppgåvene før oppgåvefristen er ute.

Ved innføring av gjeldande kompensasjonsordning i 2004 var det ulike årsaker til at ein valde ei løysing der kompensasjonsoppgåver òg kunne leverast på papir. Mellom anna peikte ein den gongen på ein-skilde tekniske hindringar som ville kunne lede til at nokre ikkje kunne levere kompensasjonsoppgåve elektronisk. Andre argumenter for å behalde papirinnlevering blei og framheva.

I perioden som har gått sidan gjeldande kompensasjonsordning blei innført, har det vore ein kraftig nedgang i prosentdelen verksemdar med rett til papirinnlevering, som har nytta seg av slik levering. I 2004 valde 46,25 pst. av desse verksemdene papirinnlevering. I 2008 var dette talet gått ned til ca. 12,75 pst.

Finansdepartementet sende 4. mai 2009 på høyring eit forslag om å oppheve retten til papirinnlevering av meirverdiavgiftskompensasjonsoppgåve i lov om kompensasjon for meirverdiavgift § 7. Høyringsfristen blei satt til 4. august 2009.

Dei fleste av høyringsinstansane som har kome med realitetsmerknader er positive til forslaget. Dei konkrete synspunkta til høyringsinstansane blir gått igjennom i punkt 6.4 i proposisjonen.

4.1.3 *Vurderingar og forslag fra departementet*

Det er først og fremst mindre verksemdar som leverer på papir etter gjeldande ordning. Dette som følgje av at papirinnlevering berre er mogleg for dei som leverer berre éi oppgåve per år. Større verksemdar med rett på kompensasjonsbeløp av ein viss storleik vil ha eit sjølvstendig incitament til å velje ter-

minvis innlevering på grunn av likviditetsfordelen ved slik hyppigere levering.

Departementet viser elles til at kompensasjon etter kompensasjonslova berre ytast dersom meirverdiavgiftskostnadane i ei verksemd overstig 20 000 kroner i løpet av eit år. Dette inneber at svært små verksemder ikkje har rett på kompensasjon, og dermed ikkje blir påverka av eit krav om elektronisk levering.

Erfaringar frå Skatt øst betyr at det særleg er barnehagar som nyttar seg av ordninga med papirinnlevering. Det er berre barnehagar av ein bestemt storleik, jf. § 6 i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehagar, som kan ha rett på kompensasjon. Derfor vil dei minste barnehageverksemdene, typisk små familiebarnehagar, dagmammaverksemd og korttidspass av barn, ikkje bli påverka av omlegginga. Vidare er det ein-skilde kyrkjelege fellestråd og sokneråd som òg nyttar seg av retten til å levere kompensasjonsoppgåve på papir. I dei andre gruppene leverer dei aller fleste elektronisk, men her er det òg ein-skilde verksemder som leverer papiroppgåver.

Som nemnt under proposisjonens punkt 4.1.2 var det ulike årsaker til at ein ved innføringa av gjeldande kompensasjonsordning valde ei løysing der kompensasjonsoppgåver òg kunne leverast på papir. Mellom anna blei det peikt på visse tekniske hindringar. Desse tekniske hindringane dreidde seg om problem knytt til levering frå verksemder som nytta Mac i staden for PC, og dessutan levering frå utanlandske personar utan norsk adresse. Skattedirektoratet har opplyst at desse hindringane no er rydda av vegen.

Vidare blei det den gongen rekna med at ein-skilde av dei minste verksemdene ikkje hadde datamaskin med internettilgang internt i verksemda. Til sist blei det peikt på at ein del verksemder med rett på kompensasjon er små, og har avgrensa administrative ressursar. Som følgje av at elektronisk levering kunne bli oppfatta som noko krevjande for ein-skilde av desse verksemdene, valde ein ei løysing der det òg var mogleg å levere oppgåve på papir.

Departementet vurderer det slik at den teknologiske utviklinga har gjort at desse argumenta ikkje er like aktuelle i dag som dei var da ordninga blei innført. Departementet legg til grunn at det i dag har blitt betydeleg færre verksemder som ikkje har tilgjenge til datamaskin med internettilkopling. Det er i dag vanskeleg å sjå for seg ei verksemd som fyllar vilkåra for å sende inn krav om kompensasjon for meirverdiavgift, men som ikkje skulle ha tilgang til datamaskin med internettilkopling. Den betydelege nedgangen i mengda leverte papiroppgåver i perioden 2004 til 2008 underbyggjer dette.

Eit argument mot å oppheve retten til papirinnlevering av kompensasjonsoppgåver kan vere at elektronisk levering framleis kan bli oppfatta som noko krevjande for ein-skilde av dei minste verksemdene

med liten administrasjon. Dette gjeld sjølv om dei har tilgang til elektronisk kommunikasjon. Desse verksemdene kan i ein overgangsperiode oppleve noko meirarbeid ved å måtte nytte elektronisk innlevering, da verksemdene må setje seg inn i dei rutinane og prosedyrane som gjeld for slik levering. Departementet antek likevel at når prosedyren for slik levering først er blitt kjent, så vil arbeidet med å levere kompensasjonsoppgåver elektronisk totalt sett både vere, og opplevast å vere, mindre arbeidskrevjande enn å sende inn papiroppgåver. Over tid vil derfor overgang til elektronisk innlevering òg for desse små verksemdene gi ein arbeidssparing.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at retten til papirinnlevering av kompensasjonsoppgåve opphevast. Departementet viser til forslag til endringar i lov om kompensasjon for meirverdiavgift § 7.

Som følgje av at pålegg om elektronisk levering ikkje lenger er knytt opp mot dei ulike leveringsfristane, men frå no av omfattar alle verksemder uansett leveringsfrist, gjer departementet framlegg om at noverande § 7 tredje ledd første punktum, som seier at kompensasjonsoppgåve skal leverast elektronisk, blir flytta til § 6 da dette gir betre samanheng med overskriftene i paragrafane. Departementet viser til forslag til ny § 6 første ledd, andre punktum.

4.1.4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet legg til grunn at forslaget ikkje vil ha vesentlege økonomiske eller administrative konsekvensar for dei med rett på kompensasjon. Som nemnt over kan avvikling av retten til papirinnlevering medføre noko meirarbeid for ein-skilde verksemder i ein overgangsperiode. Departementet vurderer det slik at meirarbeidet vil vere ubetydeleg, og ikkje ha nemneverdige økonomiske konsekvensar. På den anna side vil som nemnt overgang til elektronisk innlevering på sikt kunne vere ein arbeidsmessig fordel for desse verksemdene. Vidare vil verksemdene nytte godt av den maskinelle kontrollen ved leveringa. Denne sikrar i større grad enn papirinnlevering at dei innleverte oppgåvene er korrekt utfylt, noko som igjen reduserer behovet for seinare supplering eller korrigering av opplysningar.

For skattekontora vil forslaget bety mindre arbeid i samanheng med mottak av oppgåvene, ved at det blir redusert behov for manuell sakshandsaming og mindre behov for seinare innhenting av opplysningar.

4.1.5 Iverksettelse

På bakgrunn av innspel i høyringsrunden har departementet kome til at opphevinga av retten til papirinnlevering først bør tre i kraft frå 2011, slik at verksemdene som må leggja om leveringsrutinane

sine får tilstrekkeleg tid til å førebu seg på omlegginga. Departementet foreslår at endringane trer i kraft med verknad frå 1. januar 2011.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre er enig i at retten til papirinnlevering av kompensasjonssoppgaver blir tatt bort. Disse medlemmer merker seg imidlertid at departementet sier at denne retten skaper betraktelig merarbeid for skatteetaten, men at man ikke vektlegger dette under økonomiske og administrative konsekvenser. Disse medlemmer mener det ville være naturlig at departementet hadde estimert innsparingseffekten og at man hadde vurdert om dette er en innsparing som skal komme andre samfunnsområder til gode eller om skatteetaten skal beholde hele gevinsten ved rasjonaliseringen.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til dette som et eksempel på effektiviseringspotensial og at det underbygger det generelle kutt i administrative kostnader som disse medlemmer foreslår på kap. 2309 post 1 ymse utgifter i Innst. 350 S (2009–2010).

5. Skattlegging av gjenlevende samboer i uskifte

5.1 Sammendrag

Ved lov 19. desember 2008 nr. 112 fekk arvelova (lov 3. mars 1972 om arv mm.) eit nytt kapittel III A om rett til arv og uskifte på grunnlag av sambuarskap. Etter § 28 c i arvelova kan såleis sambuar som har, har hatt eller ventar barn med den avdøde, ta over uskift mellom anna felles bustad, innbu, bil og fritidseigedom som den avdøde eigde.

For andre eigedelar etter avdøde, til dømes bankinnskot, aksjar og næringseigedom, gjeld sambuaren sin rett til uskift overtaking berre dersom det er bestemt i testament, eller dei andre arvingane samtykkjer. Attlevande sin eigen formue, også erverv etter dødsfallet, går berre inn i det uskifte buet så langt den høyrer naturleg saman med dei eigedelane frå avdøde som dette buet inneheld, jf. arvelova § 28 siste ledd.

Skattelova § 2-15 andre ledd regulerar skattlegging av attlevande ektefelle i uskifte. Av denne regelen følgjer at skattelova § 2-10 om likning av ektefellar under eitt, § 2-11 om særskild likning av ektefellarar sin inntekt, og § 2-13 om fordeling av skatt mellom ektefellar, skal gjelde også i dødsfallsåret når attle-

vande ektefelle tek buet over uskift. Etter dødsfallsåret skattleggjast attlevande ektefelle for buets formue og inntekt.

Skattereglane om ektefellar gjeld etter skatteloven § 2-16 også for visse sambuarar som har meldepikt etter folketrygdlova, men ikkje generelt for sambuarar.

Etter departementets vurdering bør attlevande sambuar som tek over buet uskift, handsamast likt skattmessig med attlevande ektefelle som tek over buet uskift. Dette inneber at skattelova § 2-15 andre ledd må endras, slik at den også gjeld for attlevande sambuarar. Også i § 15-4 femte ledd om personfrådrag bør det presiserast at attlevande sambuar skal handsamast likt med attlevande ektefelle. Departementet viser til forslag om endringar i skattelova §§ 2-15 andre ledd og 15-4 femte ledd.

Ein attlevande sambuars overtaking av bu uskift skjer på grunnlag av skifteattest frå tingretten, jf. arvelova § 28 g. Retten legg da til grunn arvelova sin definisjon av sambuar. Likningsmaktene kan utan vidare byggje på dette, utan omsyn til mogleg avvikande definisjonar av sambuarstatus i andre delar av skatteregulverket.

For formueslikninga blir den praktiske verkna- den av forslaget at attlevande sambuar blir likna for heile det uskifte buet, saman med evt. eigen formue som fell utanfor buet. Berre for dødsfallsåret får attlevande dobbelt formuesfrådrag på grunn av felleslikninga med avdøde. Eventuell formue etter avdøde som fell utanfor det uskifte buet, blir eit særskild dødsbu som liknast etter dei generelle reglane for slike, so lenge buet står under offentleg eller privat skifte.

Ved inntektslikninga må avdøde sine inntekter i dødsfallsåret i tilfelle fordelast etter si nærare tilknytning. Avkastning tilknytta eigedelane i særskild dødsbu utanfor det uskifte buet, liknast på det særskilde dødsbuet si hand. Avkastning som er tilknytta avdødes del av eigedelane i det uskifte buet og gjeld tida før dødsfallet, kan liknast særskild på avdøde si hand. Det same gjelder avdøde sine arbeids- og pensjonsinntekter mv. Anna inntekt, mellom anna avkastning etter dødsfallet av eigedelane i det uskifte buet, liknast hos attlevande sambuar. Dersom felleslikning av inntekta til avdøde og attlevande gir lågare samla skatt enn særskild likning, vil felleslikning i klasse 2 bli resultatet.

For åra etter dødsfallsåret blir attlevande sambuar likna for all inntekt, unntekte avkastninga i eit eventuelt særskild dødsbu utanfor det uskifte buet. Slik er og reglane for attlevande ektefelle.

Forslaget omfattar og dei tilfelle der sambuarane før dødsfallet blei likna likt med ektefellar. Felleslikning av formue har da vore etablert frå før, og dei nye

reglane om felleslikning ved buovertaking uskift vil i mindre grad bety endring av likningsmåten.

Forslaget vil ikkje ha monalege administrative eller økonomiske verknader.

Departementet foreslår at endringa trer i kraft med verknad frå og med inntektsåret 2009.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

6. Omtale av fastsettelse av ligningsverdi for boliger som blir leid ut som del av næringsvirksomhet

6.1 Sammendrag

Departementet foreslo i Ot.prp. nr. 1 (2008–2009) at næringsseigedomar som blir leid ut skulle få fastsett likningsverdi ut frå faktisk utleigeverdi. I proposisjonen blei det uttala at med «næringsseidom menes også bolig- og fritidseiendom som leies ut i næringsvirksomhet». Bakgrunnen var at gjeldande likningsverdiar for bustader var låge og vilkårlege, og derfor meinte departementet at også bustader og fritidsbustader som blei leid ut i næringsverksemd burde vere omfatta av forslaget. Stortinget støtta forslaget, og det blei også vedteke ein forskriftsheimel om at kva som skal bli rekna som næringsseidom kan fastsetjast av departementet, jf. skattelova § 4-10. Definisjon av næringsseidom er i dag innteke i samleforskrift til skattelova (FSFIN) § 4-10-2.

I Prop. 1 L (2009–2010) blei det foreslått eit nytt system for å fastsetje likningsverdiar for næringsseidom som ikkje blir leid ut. Samstundes blei det foreslått eit nytt system for å fastsetje likningsverdiar for bustader unntake fritidsbustader, bustader i utlandet og jordbrukseidom. Likningsverdiane av bustadene som er omfatta av det nye systemet skal fastsetjast ut frå registrerte omsetningsprisar, areal, geografisk plassering og bustadtype. I Prop. 1 L (2009–2010) blei det uttala at grensa mellom bustader som er leid ut i og utanfor næringsverksemd skulle gjelde også med dei nye reglane.

Likningsverdi for næringsseidom skal vere 40 pst. av berekna verdi for egedomen. Dersom likningsverdien faktisk blir høgre enn 60 pst. av dokumentert marknadspris for ein egedom, kan skattytar krevje at den blir satt ned. For bustader som blir brukt som eigen primærbustad vil likningsverdien med det nye systemet vere 25 pst. av berekna marknadspris for bustaden. Grensa for å krevje likningsverdien sett ned, er på 30 pst. av dokumentert marknadspris for primærbustader. For bustader som blir leid ut utanfor næringsverksemd (sekundærbustader) skal derimot likningsverdien vere 40 pst. av berekna marknadspris for sekundærbustaden. Grensa for å krevje

likningsverdien sett ned er den same for sekundærbustader som for næringsseidom, nemleg 60 pst. av dokumentert marknadspris for egedomen.

I samråd med skatteetaten har departementet vurdert å endre klassifiseringa av næringsseidom slik at også bustader som blir leid ut i næringsverksemd får fastsett likningsverdi som sekundærbustader. Bakgrunnen er at det er enklare administrativt med eitt regelsett for alle bustader som blir leid ut. Det kan vere ressurskrevjande både for skattytar og likningsstellet å vurdere om grensa for å drive verksemd er oppfylt, og såleis kva for regelsett bustadene skal få fastsett likningsverdi ut frå. For nokre utleigarar kan det også variere over tid om utleiga er næringsverksemd eller ikkje. Både reglane om fastsetjing av likningsverdi for næringsseidom og sekundærbustad er meint å treffe om lag 40 pst. av marknadsprisen for egedomane. Grensa for når skattytar kan krevje å få sett ned likningsverdien, er også den same for begge regelsetta. Ideelt sett skal dermed ein og same bustad få tilnærma same likningsverdi med begge regelsetta.

Departementet har derfor kome til at verdsetjingsreglane for sekundærbustad også bør gjelde utleigebustader i eigaren si næringsverksemd. Departementet vil endre forskrifta til skattelova § 4-10-2 (FSFIN), slik at bustader som blir leid ut i næringsverksemd ikkje lenger får fastsett likningsverdi som næringsseidom. Dei vil da i staden falle inn under regelverket for utleigebustader (sekundærbustader). Generell bruk av sekundærbustadmetoden for bustader som blir leid ut, også når utleiga har næringskarakter, inneber reelt sett ei forenkling av regelverket utan større materielle endringar.

Endringa inneber at utleigarar som leiger ut bustader som del av næringsverksemd også vil få tilsendt skjema for å rapportere opplysningar om areal o.a. for bustadene dei leiger ut. Dei same utleigarane slepp derimot årleg å rekne ut likningsverdiane for bustadene i skjemaet RF-1098, som er ordninga i dag. Forslaget vil truleg ikkje ha nokon vesentleg provenyverknad sidan både sekundærbustader og bustader som blir leid ut i næringsverksemd blir verdsett til 40 pst. av estimert marknadsverdi, og har same grensa på 60 pst. for å kunne krevje at likningsverdien blir sett ned.

Departementet har heimel til å endre definisjonen av næringsseidom i forskrift, jf. skattelova § 4-10 femte ledd, og det er derfor ikkje naudsynt med eit lovforslag for å endre klassifiseringa av næringsseidom slik at bustader som blir leid ut i næringsverksemd også får fastsett likningsverdi som sekundærbustader. Fordi føresetnadene i forarbeida er så klåre når det gjaldt klassifisering av bustader som blir leid ut i næringsverksemd, velgjer departementet likevel å orientere Stortinget om forskriftsendringa. Endringa skal gjelde frå og med inntektsåret 2010.

Fritidsbustader er ikkje omfatta av dei nye reglane om fastsetjing av likningsverdi for bustader, og har same grensa for å krevje nedsett likningsverdi som gjeld for primærbustader. Derfor må fritidsbustader som blir leigd ut som del av næringsverksemd framleis få fastsett likningsverdi etter reglane om næringsseigedom. Departementet vil heller ikkje gjere endringar i reglane om klassifisering av bustader i utlandet eller som del av jord- og skogbrukseigedom.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen tar redegjørelsen til etterretning.

7. Presiseringer og rettelsjer i lovtekst

7.1 Sammendrag

7.1.1 Endringer i merverdiavgiftsloven

INNLEDNING

Ny lov om meirverdiavgift, jf. Ot. prp. nr. 76 (2008–2009) Om lov om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven), blei vedteke av Stortinget 19. juni 2009. Lova trådte i kraft 1. januar 2010. I denne proposisjonen legg departementet fram forslag om enkelte mindre tekniske justeringar og opprettingar i lova.

§ 3–11

Meirverdiavgiftslova § 3–11 andre ledd bokstav j viser til hamne- og farvatnlova kapittel VI, dvs. lov 8. juni 1984 nr. 51. Lova er oppheva og erstatta av ny lov om hamner og farvatn av 17. april 2009 nr. 19. Den nye lova har ikkje noko eget kapittel om hamneavgiftar og tilvisninga til kapittel må dermed utelastast.

§ 4–1

Meirverdiavgiftslova § 4–1 andre ledd bokstav c viser til forsinkingslova. Rett lov skal være forsinkingsrentelova.

§ 8-8

I overskrifta til meirverdiavgiftslova § 8-8 står det «inngående avgift». Elles i lova er det konsekvent nytta uttrykket «inngående merverdiavgift» og ikkje «inngående avgift». Departementet foreslår at overskrifta rettast opp i tråd med dette.

§ 10–6

Etter meirverdiavgiftslova § 10–6 første ledd kan lottfiskarar gis refusjon av meirverdiavgift ved kjøp av reiskap. I praksis gir ein også refusjon av meirver-

diavgift ved leige av reiskap. Departementet foreslår at lova endrast i samsvar med dette.

§ 12–1

Meirverdiavgiftslova § 12–1 andre ledd viser til § 10–5. Denne paragrafen er oppheva, og § 12–1 må endrast i samsvar med dette.

§ 15-1

Meirverdiavgiftslova § 15-1 åttande ledd fastset mellom anna at «den avgiftspliktige» skal gjere sitt til at avgiftsplikten i rett tid blir klarlagt og oppfylt. Elles i meirverdiavgiftslova er nytta termen «avgiftssubjektet», og departementet foreslår derfor at «den avgiftspliktige» endrast til «avgiftssubjektet». Det vises til forslag om endring i meirverdiavgiftslova § 15-1 åttande ledd.

§ 15-7

Ved lov 26. mars 2010 nr. 7 om endringer i lov om merverdiavgift, jf. Prop. 73 L (2009–2010) Endringer i lov om merverdiavgift, vedtok Stortinget at ved omsetning av klimakvotar til næringsdrivande og offentleg verksemd heimehørende i meirverdiavgiftsområdet, skal kjøparen av kvotane berekne og betale meirverdiavgift.

For kjøparar som er registrerte i Merverdiavgiftsregisteret, skal ein føre utgåande meirverdiavgift på kjøp av klimakvotar på den alminnelege omsetningsoppgåva, jf. meirverdiavgiftslova § 15-1 første ledd bokstav c. Mottakarar av klimakvotar som ikkje er registrerte i Merverdiavgiftsregisteret skal etter meirverdiavgiftslova § 15-6 andre ledd levere særskilt omsetningsoppgåve. Utgangspunktet etter meirverdiavgiftslova er at ein skal levere omsetningsoppgåve for kvar termin sjølv om ein ikkje bereknar meirverdiavgift i terminen.

For mottakarar av fjernleverbare tenester følgjer det av meirverdiavgiftslova § 15-7 første ledd tredje punktum at ein berre skal levere særskilt omsetningsoppgåve dei terminane ein skal berekne meirverdiavgift.

I Prop. 73 L (2009–2010) blei det ikkje foreslått å endre meirverdiavgiftslova § 15-7 første ledd tredje punktum slik at ho også omfattar kjøparar av klimakvotar som ikkje er registrerte i Meirverdiavgiftsregisteret. Departementet kan ikkje sjå at det er nokon grunn for at kjøparar av klimakvotar som ikkje er registrerte i Meirverdiavgiftsregisteret skal levere særskilt omsetningsoppgåve for terminar ein ikkje bereknar meirverdiavgift for. Departementet foreslår derfor å endre meirverdiavgiftslova § 15-7 første ledd tredje punktum slik at alle som brukar særskilt omsetningsoppgåve berre skal levere slik oppgåve for dei terminane ein bereknar meirverdiavgift.

§ 15-11

Meirverdiavgiftslova § 15-11 fjerde ledd andre punktum fastset kven som ber ansvaret for at opplysnings- og oppgaveplikta blir oppfylt i føretak og selskap. Føresegna er ei videreføring av § 51 i meirverdiavgiftslova frå 1969, som og nemner samvirkeføretak i oppregninga over samskipnader som skal gi oppgåver og opplysningar. Ved ein inkurie falt «samvirkeføretak» ut i den tekniske revisjonen av meirverdiavgiftslova. Departementet foreslår å ta «samvirkeføretak» inn i oppregninga i § 15-11 fjerde ledd over dei som skal gi oppgaver og opplysningar etter føresegna i lova.

§ 22-2

Etter meirverdiavgiftslova § 22-2 tredje ledd blir mellom anna § 9-4 oppheva med verknad frå 1. januar 2011. Rett paragraf er § 9-8, ikkje § 9-4.

7.1.2 *Endringer i tolloven*

Tollova § 1-2 tredje ledd bokstav a viser til meirverdiavgiftslova 1969. Tilvisinga må rettast til meirverdiavgiftslova 2009.

7.1.3 *Endringer i havressurslova*

Havressurslova § 23 første ledd viser til den beløpsgrensa som gjeld for registrering i meirverdiavgiftsmanntallet etter meirverdiavgiftslova 1969 § 28 første ledd første punktum. I meirverdiavgiftslova 2009 er beløpsgrensa fastsett i § 2-1 første ledd første punktum. Havressurslova må endrast i tråd med dette.

7.1.4 *Endringer i meirverdikompensasjonsloven*

I samband med vedtaking av ny lov om meirverdiavgift blei det i lov om kompensasjon av meirverdiavgift § 4 første ledd nr. 2 berre vist til meirverdiavgiftslova § 8-3. Det blei ikkje vist til meirverdiavgiftslova § 8-4. Kompensasjonslova må ha ein slik tilvisning, da det ikkje har vore tilsikta å endre dette regelverket.

7.1.5 *Endringer i dokumentavgiftsloven*

Lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmevling blei 1. januar 2008 erstatta av lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmevling. Departementet foreslår at tilvisinga i dokumentavgiftslova § 6 andre ledd rettast opp, slik at ein viser til den nye lovas § 6-9 første ledd nr. 1, 2 eller 4.

Inntil 1. juli 2009 følgde det av dokumentavgiftslova § 7 fjerde ledd første punktum, jf. første ledd, at ved innløysing av festetomter skulle ein leggje salsverdien til grunn som dokumentavgiftsgrunnlag, med mindre innløysinga hadde skjedd «med heimel i lov til pris som er fastsett med heimel i [...] lov

20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste». Frå 1. juli 2009 blei § 7 fjerde ledd første punktum endra slik at føresegna også viser til lov 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond. Det går fram av Ot.prp. nr. 95 (2008–2009) avsnitt 8.1 at alle tomtefesteavtaler som blir regulerte av tomtefesteinstruksen skulle omfattast av endringa. Endringa i dokumentavgiftslova § 7 fjerde ledd omfatta likevel ikkje tomter som blir innløyst etter instruksen frå andre bortfestarar enn Opplysningsvesenets fond. På bakgrunn av dette foreslår departementet å endre dokumentavgiftslova § 7 fjerde ledd, slik at føresegna i staden viser til tomtefesteinstruksen.

Dokumentavgiftslova § 7 femte ledd andre punktum viser til lov 22. desember 1950 nr. 2. Denne lova blei erstatta av lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a. (jordskifteloven). Departementet foreslår at tilvisinga rettast opp. § 7 femte ledd andre punktum nyttar vidare omgrepet «utskifting». Departementet foreslår at ein endrar dette til omgrepet «jordskifte» som ein nyttar i dag.

7.1.6 *Endringer i skattebetalingsloven*

§ 1-1

Skattebetalingslova § 1-1 regulerer lova sitt virkeområde. I tredje ledd bokstav c er det vist til lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift. Denne lova er oppheva og erstatta med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift. Departementet foreslår at tilvisinga blir retta opp, og viser til forslag til oppretting av § 1-1 tredje ledd bokstav c.

§ 5-7

Skattebetalingslova § 5-7 gir regler om ytingar det ikkje skal gjennomførast forskottstrekk i. I § 5-7 første ledd bokstav b er det gitt regler om trekkfritak for mellom anna utbetaling av pensjon i desember månad.

Ved lov 6. mars 2009 nr. 14 om endringar i skatteloven mv. blei det frå 1. januar 2010 innført nye regler om kjeldesatt på pensjon. Kjeldesatten er ein bruttosatt, som blir betalt gjennom forskottstrekk etter den skattesatsen som blir fastsett for kjeldesatten på pensjonar mv. i det årlege skattevedtaket til Stortinget, jf. skattebetalingslova § 5-6 første ledd bokstav g, jf. § 5-5 femte ledd. For at trekk gjennom året skal samsvare med utligna skatt kan det ikkje gjelde noko trekkfritak for desember månad for forskottstrekk til dekning av kjeldesatt på pensjon. Dette bør klargjerast, og departementet viser til forslag til nytt tredje punktum i § 5-7 første ledd bokstav b.

§ 7-1

I skattebetalingslova § 7-1 første ledd første punktum er det vist til «fristene i § 4-7». Som følgje

av at skattebetalingslova § 4-7 no er endra, slik at den berre inneheld ein frist, bør ordlyden her oppdaterast. Departementet viser til forslag til endring av § 7-1 første ledd første punktum.

§ 8-2

Skattebetalingslova § 8-2 gir særskilde regler om fordeling av skattefrådrag.

I skattebetalingslova § 8-2 første ledd anna punktum er det vist til skattelova § 17-10. Denne tilvisinga er overflødig, da det i anna punktum også er vist til første punktum, der skattelova § 17-10 også er nemnd. Departementet foreslår derfor at tilvisinga til skattelova § 17-10 i skattebetalingslova § 8-2 første ledd anna punktum fjernast. Departementet viser til forslag til endring av § 8-2 første ledd anna punktum.

§ 10-51

Skattebetalingslova § 10-51 bokstav f har dei siste åra blitt endra fleire gonger for å oppdatere tilvisingar til forskjellige regler i andre lover som har blitt oppheva eller endra. Først blei den endra ved lov 23. desember 2008 nr. 100 for å få inn ei tilvising til folketrygdlova § 24-4 tredje ledd, og for å fjerne tilvisinga til særavgiftslova § 4 første ledd. Denne endringa blei ved ein feil overskreve av ei tidligare endring, som trådte i kraft på eit seinare tidspunkt, og som berre hadde til hensikt å oppdatere tilvisinga til ny tollov. Denne feilen blei forsøkt oppretta ved endringslov 19. juni 2009 nr. 55. Men same dagen blei det vedteke to andre lover, nr. 49 og nr. 58, som begge to også endra § 10-51 bokstav f. Desse to endringslovane tok ikkje omsyn til endringslov nr. 55 eller til kvarandre. Endringslov nr. 49 gjaldt ei utviding av tilvisinga til likningsloven, og endringslov nr. 58 gjaldt oppdatering av tilvisinga til ny meirverdiavgiftslov. Endringslov nr. 58 kom sist, og er derfor gjeldande. Denne endringslova tek som nemnd ikkje omsyn til dei andre endringane, og det er derfor behov for å gjere opprettingar i § 10-51 bokstav f slik at endringane i endringslov nr. 49 og nr. 55 også kommer med. Departementet viser til forslag til oppretting i § 10-51 bokstav f.

§ 10-52

I skattebetalingslova § 10-52 er det vist til ansvarskrav etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (artistskatteloven) § 8. Da det er § 7 i artistskattelova som regulerar kven det er som er ansvarleg for å gjennomføre og innbetale skattetrekk, bør tilvisinga i skattebetalingslova § 10-52 reflektere dette. Departementet viser til forslag til oppretting i § 10-52.

§ 10-60

Skattebetalingslova § 10-60 fjerde ledd blei endra ved lov 19. juni 2009 nr. 58 som følgje av ny meirverdiavgiftslov. Ved ein inkurie blei ordlyden samtidig endra frå «krav på utbetaling av merverdiavgift» til «krav på tilbakebetaling av merverdiavgift». Departementet foreslår at ordlyden endrast tilbake til «utbetaling», og viser til forslag til oppretting av § 10-60 fjerde ledd.

§ 11-4

Skattebetalingslova § 11-4 regulerer spørsmål om rentegodtgjersle. I tredje ledd er det vist til lov om 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift. Denne lova er oppheva og erstatta med lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift. Departementet foreslår at tilvisinga blir retta opp og viser til forslag til oppretting av § 11-4 tredje ledd.

§ 16-20

Skattebetalingslova § 16-20 andre ledd viser til at «bestemmelsen i første ledd første punktum gjelder tilsvarende.» Denne tilvisinga er misvisande. Det er her meint å vise til regelen om ansvarsavgrensing i første ledd tredje punktum. Departementet foreslår at tilvisinga blir retta opp, og viser til forslag til oppretting av § 16-20 andre ledd.

7.1.7 *Endringer i skatteloven*

§ 2-38 FRITAKSMETODENS VERKNAD FOR SE/SCE-SELKAP SAMT SELSKAP HEIMEHØYRANDE ELLER STIFTA I UTLANDET

Europeiske selskap og samvirkeføretak

Ved lov av 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskap (SE-lova) og lov av 30. juni 2006 nr. 50 om europeiske samvirkeføretak (SCE-loven) blei det gitt reglar om to nye føretaksformer. Lovene inkorporerte rådsforordning (EF) nr. 2157/2001 av 8. oktober 2001 om vedtektene for det europeiske selskap (SE) og rådsforordning (EF) nr. 1435/2003 om vedtektene for europeiske samvirkeføretak (SCE-føretak) i norsk rett.

I samsvar med SE-lova gjeld allmennaksjelova så langt ho passar for europeisk selskap med forretningskontor i Noreg. For europeisk samvirkeføretak med forretningskontor i Noreg gjeld samvirkelovgivinga så langt ho passar. Av Justisdepartementets merknader til lovutkasta i Ot.prp. nr. 17 (2004–2005) og Ot.prp. nr. 60 (2005–2006) går det fram at også andre reglar om allmennaksjeselskap og samvirkeføretak skal gjelde tilsvarende så langt dei passar for europeiske selskap og europeiske samvirkeføretak.

Føresegnene i bokstavane i og j i første ledd i skattelova § 2-38 blei innført ved lov 27. juni 2008 nr. 60 med verknad frå og med inntektsåret 2008, jf.

avsnitt 10.1 i Ot.prp. nr. 59 (2007–2008). Her blei det presisert at europeiske selskap og samvirkeføretak er omfatta av fritaksmetoden som subjekt.

Departementet legg til grunn at det ikkje er naudsynt at skattelova presiserar at europeiske selskap og samvirkeføretak skattemessig skal handsamast likt med andre aksjeselskap og samvirkeføretak, når slik eins handsaming følgjer av forarbeida til lovene om europeiske selskap og samvirkeføretak. Når disse selskapsformene er uttrykkeleg nemnde i skattelova § 2-38 første ledd, kan det skape tvil ved tolkinga av skattereglar som ikkje nemner europeiske selskap eller samvirkeføretak. Ein foreslår derfor at disse selskapsformene heller ikkje nemnast i skattelova § 2-38 første ledd.

Departementet viser til forslag om at reglane i gjeldande bokstavar i og j i skattelova § 2-38 første ledd opphevast. Endringa vil ikkje ha materielle verknader.

Ein foreslår at endringa trer i kraft med verknad frå og med inntektsåret 2010.

Selskap som høyrer skattemessig heime i utlandet og selskap som er stifta i utlandet, men skattemessig høyrer heime i Noreg

Skattelova § 2-38 første ledd regulerer kva for selskap med vidare som er omfatta av fritaksmetoden som subjekt.

Norske selskap som er omfatta av skattelova § 2-38 første ledd bokstav a, er selskap som nemnt i skattelova § 2-2 første ledd bokstavane a til d. Dette er aksjeselskap og allmennaksjeselskap, sparebankar og anna sjølveigande finansieringsføretak, gjensidig forsikringsselskap og samvirkeføretak.

Gjeldande bokstav k i skattelova § 2-38 første ledd opnar for at utanlandske selskap kan vere omfatta av fritaksmetoden, dersom dei tilsvarende norske selskap som omfattast. Med utanlandske selskap etter denne regelen meinast selskap som skattemessig ikkje høyrer heime i Noreg. Slike selskap kan vere stifta i utlandet eller i Noreg. Regelen i bokstav k bør etter departementets syn presiserast slik at denne forståinga kjem klårt fram. Ein viser til utkast til endring i skattelova § 2-38 første ledd bokstav i. Bokstav i vil erstatte bokstav k når innhaldet i dei gjeldande bokstavane i og j blir oppheva, sjå avsnittet foran om Europeiske selskap og samvirkeføretak. Det er ønskeleg å presisere forståinga av omgrepet «utenlandsk selskap» i § 2-38 andre ledd bokstav a på tilsvarende måte. Ein viser til utkast til endring av skattelova § 2-38 andre ledd bokstav a.

Når det gjeld selskap med vidare som er stifta etter utanlandsk rett, men som flytter leiinga til Noreg og blir skattemessig heimehøyrande her etter skattelova § 2-2 første ledd, er det sikker rett at slike selskap skal kunne vere omfatta av fritaksmetoden. Det-

te er også lagt til grunn i likningspraksis. Denne forståinga går likevel ikkje direkte fram av ordlyden. Departementet foreslår derfor at dette presiserast. Ein viser til utkast til endring av skattelova § 2-38 første ledd bokstav a.

Desse presiseringane vil ikkje ha materielle verknader.

Ein foreslår at endringane trer i kraft straks med verknad frå og med inntektsåret 2010.

§ 6-30

Ved lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning blei det gitt heimel for frådrag for kostnader til den nye pensjonsordninga i skattelova § 6-47 første ledd bokstav c. Samstundes blei bokstavane c, d og e i § 6-47 første ledd endra til nye d, e og f. Ved ei feil blei tilvisinga i skattelova § 6-30 andre ledd første punktum til § 6-47 første ledd bokstavane c til e ikkje endra på same måten. Rett tilvising skal vere til skattelova § 6-47 første ledd bokstavane d til f. Departementet foreslår derfor at skattelova § 6-30 andre ledd første punktum endrast i samsvar med dette.

7.1.8 Endringer i folketrygdloven

§ 23-2

Folketrygdlova § 23-2 regulerer kva for ytingar som det skal betalast arbeidsgivaravgift av. Tredje ledd omhandlar naturalytingar og godtgjeringsar som skal dekke utgifter i samband med utføring av arbeid, oppdrag eller verv, og viser til lov om betaling og innkrevjing av skatt 21. november 1952 nr. 2 §§ 5 og 6. Denne lova er oppheva og erstatta med lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkrevjing av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingslova). Departementet foreslår at tilvisinga blir retta opp og viser til forslag til oppretting av folketrygdlova § 23-2 tredje ledd.

7.1.9 Dobbel hjemmel – endringer i ligningsloven, tolloven og meirverdiavgiftsloven

LIKNINGSSLOVA § 3-13, TOLLOVA § 12-1 OG MEIRVERDIAVGIFTSLOVA § 13-2

Ligningslova § 3-13 nr. 3 bokstav b, tollova § 12-1 tredje ledd bokstav b og meirverdiavgiftslova § 13-2 tredje ledd bokstav b har føresegn om unntak frå teieplikta for opplysningar som blir gitt som «vitneprov eller dokumenttilgang under rettergang», når departementet samtykkjer i dette. Det same er lovfesta i straffeprosesslova § 118 og tvistelova § 22-3 andre ledd. Departementet har såleis dobbel heimel til å frita frå teieplikta i samband med vitneprov for retten i sakar som gjeld likning, toll og meirverdiavgift.

Årsaka til at departementet har dobbel heimel er historisk. Før gjekk det ikkje fram av rettsstellovene

at det er departementet som må samtykke til unntak frå teieplikta. Avgjerdsmakta låg til «vedkommende myndighet». Det var derfor nødvendig å ha eigne føresegner som gjorde det klart at avgjerdsmakta ligg hos departementet.

No er det lovfesta direkte i rettsstellovene at det er vedkomande departement som har kompetanse til å frita frå teieplikta. Dei nemnde føresegnene i likningslova, tollova og meirverdiavgiftslova er derfor overflødige.

Departementet meiner at dei doble heimlane gjer at regelverket kan verke uklart. Etter departementet sitt syn vil regelverket bli meir oversiktleg dersom føresegna i likningslova § 3-13 nr. 3 bokstav b, tollova § 12-1 tredje ledd bokstav b og meirverdiavgiftslova § 13-2 tredje ledd bokstav b blir oppheva. Forslaget inneber inga realitetsendring.

Departementet viser til forslag om å oppheve likningslova § 3-13 nr.3 bokstav b, tollova § 12-1 tredje ledd bokstav b og meiravgiftslova § 13-2 tredje ledd bokstav b.

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

8. Andre forslag og merknader fra komiteen

8.1 Avskrivninger

Komiteens medlem fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti foreslår å øke avskrivningssatsen for maskiner og utstyr (saldogruppe d) fra 20 til 25 pst.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre var kritiske til at mange av stimulansetiltakene som var rettet mot næringslivet under finanskrisen, ble fjernet av regjeringen i statsbudsjettet for 2010 og mener at utviklingen inn i 2010 har be-

kreftet denne skepsisen. Markedsutsiktene er fortsatt usikre, og gjeldskrisen i Sør-Europa viser hvor sårbar den økonomiske utviklingen i våre nærmarkeder er. Krisen i verftsindustrien er et eksempel på at norsk næringsliv langt fra er ferdig med ettervirkningene av krisen ennå. Norge har kommet seg relativt godt ut av krisen, men disse medlemmer mener at stimulansene var for lite rettet mot det private næringsliv og man har vært for rask med å fjerne mange av de tiltakene som ble iverksatt. Startavskrivninger er et av de tiltak som disse medlemmer mener man skulle ha beholdt lenger og foreslår derfor at det skal gis anledning til 10 pst. startavskrivninger i tillegg til de ordinære avskrivningene for nye maskiner (saldogruppe d) for å stimulere til at investeringsnivået i næringslivet opprettholdes.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

- (3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet i 2010 kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt i 2010, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2010, og oppheves med virkning fra og med inntektsåret 2011.»

Komiteens medlem fra Venstre foreslår videre en generell varig økning av avskrivningssatsene på 5 pst. i samme saldogruppe og en egen avskrivningssats på ytterligere 5 pst. for investeringer med påvist miljøeffekt og/eller som medfører økt energieffektivisering.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar mv. – 25 prosent.

II

§ 14-43 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel omfattende av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.2 Boligsparing for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at Finanstilsynet 3. mars 2010 presenterte et nytt rundskriv til norske banker om retningslinjer for forsvarlig utlånspraksis for lån til boligformål. I ett av punktene heter det at «normalt må lånet ikke overstige 90 pst. av boligens markedsverdi». Disse medlemmer mener det er riktig og sunt at kjøper skal ha egenkapital ved kjøp av bolig. Disse medlemmer mener imidlertid at det dermed også haster å forbedre BSU-ordningen slik at den kan gi ungdom en reell mulighet til å spare nok egenkapital til kjøp av bolig.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet ønsker en god BSU-ordning som er tilpasset unges egenkapitalbehov i etableringsfasen. Disse medlemmer har ved flere anledninger fremmet forslag om forbedret BSU. Disse medlemmer betrakter revidert nasjonalbudsjett som en revisjon som skal justere for nye forhold som har oppstått siden budsjettet for 2010 ble vedtatt. Disse medlemmer tar ikke omkamper nå, men viser til sitt alternative budsjett for 2010, og vil gjøre nye vurderinger rundt temaet i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2011 i tråd med partiets politikk.

Komiteens medlemmer fra Høyre foreslår derfor at maksimum sparebeløp heves til 200 000 kroner, at årlig sparebeløp økes til 25 000 kroner og at maksimal alder for å nyte godt av ordningen økes med ett år. Fradragssatsen økes til 28 pst.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 16-10 første til tredje ledd skal lyde:

(1) Personlig skattyter gis til og med det inntektsåret vedkommende fyller 34 år, fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift for innskudd på boligsparekonto i innenlandsk bank, samvirkeforetak eller fast organisert innenlandsk spareforening, eller i tilsvarende spareinstitusjon i annen EØS-stat, når innskuddet skal brukes til erverv av – eller til nedbetaling av gjeld på – egen bolig som er anskaffet etter at kontrakt om sparing ble inngått. Fra og med det år skattyteren disponerer over sparebeløpet etter denne bestemmelsen gis det ikke skattefradrag. En person får fradrag bare for innskudd på én konto.

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp. Fradraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 200 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for bges samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til at regjeringen i forbindelse med statsbudsjettet for 2009 endelig etterkom ønsker fra opposisjonen og styrket BSU-ordningen noe. Dette medlem mener imidlertid at det er behov for å styrke ordningen ytterligere. Spesielt er dette nødvendig i en tid med utsikter til høyere rente, fortsatt høye boligpriser og utrygghet i arbeidsmarkedet. Dette medlem vil øke grensen for årlig sparebeløp fra 20 000 kroner til 25 000 kroner, og grensen for samlet sparebeløp fra 150 000 kroner til 250 000 kroner, og fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 250 000 kroner. For ektefeller som lignes under ett for begge samle-

de formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

Komiteens medlem fra Venstre mener det er viktig å gi ungdom en mulighet til å spare nødvendig egenkapital for kjøp av egen bolig. BSU-ordningen er svært målrettet, og disse medlemmer mener at det ikke er noen grunn til å opprettholde grensen for totalt sparebeløp. Ordningen bør kun begrenses av årlig sparebeløp og alder. Dette medlem foreslår derfor å oppheve grensen for samlet sparebeløp.

Dette medlem foreslår også å øke fradragprosenten i ordningen fra 20 til 28 pst. slik at dette fradraget prosentvis blir sidestilt med øvrige fradrag og samtidig oppheve det maksimale samlede sparebeløpet i ordningen.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 pst. av innbetalt sparebeløp. Fradraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

II

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lignes under ett for begges samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignes særskilt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.3 Lønnsgarantiordningen

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at regjeringen Bondevik II i St.prp. nr. 1 (2005–2006) foreslo forenklinger i lønnsgarantiregelverket fra 1. januar 2006. Forenk-

lingene var bl.a. utvidelse med hensyn til kravets forfallstid slik at krav forfalt inntil 12 måneder før fristdagen gis dekning, men samtidig innsnevres unntaksbestemmelsen ved at adgang til å gi dekning lenger tilbake i tid enn dette bare foreslås å gjelde arbeidstakere som har tatt rettslig skritt for å få fastslått lønnskravet. Videre ble det foreslått innskrenkning av opp-tjeningstid for feriepengekrav ved at feriepenge dekkes samme år som fristdagen (vanligvis konkursåret) og foregående år. Disse forslagene ble reversert i forbindelse med regjeringsskiftet høsten 2005. Forenklingene ble den gang samlet sett beregnet til å gi en årlig innsparing på ca. 93,4 mill. kroner (s. 236 i St.prp. nr. 1 for 2006). Provenyeffekten av forenklingforslagene fra regjeringen Bondevik II anslås nå å kunne gi en helårseffekt på om lag 200 mill. kroner. Tiden fra konkurs oppstår til utbetalinger kan finne sted, er fortsatt om lag 6 mnd. Provenyeffekten for 2010 av disse forenklingene vil derfor være begrenset, og anslått til å kunne utgjøre om lag 10 mill. kroner. Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010) kapittel 10.

Disse medlemmer mener at de foreslåtte forenklingene både er logiske og fornuftige. Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd, nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før fristdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd, nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenge som er opp-tjent i samme år som fristdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd, nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd, nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil fristdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelses annet til tredje punktum, er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd, nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks.»

8.4 Skattefunn

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at Skattefunn raskt etablerte seg som en populær og effektiv ordning som bidrar til at næringslivets forskningsinnsats øker etter at den ble innført av regjeringen Bondevik II i 2002. Dette er evaluert av SSB i rapport nr 2 2008. Evalueringen viste at hver krone som gis under Skattefunn, øker FoU-innsatsen i bedriftene med det dobbelte, at verdiskapingen og innovasjon økte som følge av Skattefunn og fram til tidspunktet for rapporten, og at mange bedrifter som ikke har noen FoU-aktivitet er stimulert til å starte et langsiktig arbeid. Forskningsinnsatsen i bedriftene ble i 2005 2,4 mrd. kroner høyere enn uten Skattefunn.

Disse medlemmer er av den oppfatning at krisen i Europa og utviklingen i det norske kostnadsnivået i forhold til våre viktigste handelspartnere slik det ble presentert for finanskomiteen av sentralbanksjef Gjedrem under høringen av Finansmarknadsmeldingen 18. mai 2010, gir norsk næringsliv og verdiskaping store utfordringer. Vi vil være avhengig av en høy FoU-innsats og stor nyskappings- og omstillingsevne i selskapene framover om vi skal kunne opprettholde næringsaktiviteten i Norge. Kunnskapsutvikling i bedriftene er helt sentralt for å videreutvikle og sikre det norske velferdsnivået.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre har vært imot innstramminger og forsøk på byråkratisering av ordningen fra den sittende regjering og foreslår å styrke ordningen igjen ved å heve beløpsgrensen for egenutførte prosjekter til 8 mill. kroner for bedriftsintern støtte og til 10 mill. kroner for bedriftsekstern støtte, dog slik at samlet fradrag grunnlag ikke overstiger 10 mill. kroner i inntektsåret. Den innførte maksimalgrensen for timesats på 500 kr/time foreslås fjernet, og det samme gjelder maksimale timeantall per ansatt.

Disse medlemmer viser til forslag til bevilgningsforslag og endrede skattebestemmelser i

Innst. 350 S (2009–2010), og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 16-40 annet ledd skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a) Skattytters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b) Skattytters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 10 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradrag grunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 10 millioner kroner i inntektsåret.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.

III

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven slik at bestemmelsen om maksimal timesats fjernes.

IV

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven slik at bestemmelsen om maksimalt timetall pr. ansatt fjernes.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser videre til forslag om å gjeninnføre tilskuddsordningen for ulønnet arbeid som ikke omfattes av den ordinære Skattefunn-ordningen, nærmere omtalt under kap. 928 post 71 i Innst. 350 S (2009–2010).

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti ønsker å styrke Skattefunn-ordningen utover regjeringens forslag, og viser derfor til forslag om å øke grensen for egenutført FoU til 8 mill. kroner og ekstern FoU til 12 mill. kroner, forslag om å fjerne regelen om maksimal timesats på 500 kroner og fjerne regelen om at kostnader ved personal og indirekte kostnader antall timer for egne ansatte begrenses til maksimalt 1 850 timer pr. år.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 16-40 annet ledd skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.

III

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven, som opphever regelen om maksimal timesats på 500 kroner og maksimalt antall timer per år for egne ansatte på 1 850 timer fra og med 1. januar 2010.»

8.5 Grunnrenteskatt

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre viser til at klimautfordringen krever en overgang fra fossile til fornybare energikilder. Disse medlemmer peker på at småskala vannkraftverk representerer et betydelig potensial for ny fornybar kraftproduksjon i Norge. Disse medlemmer har merket seg at NVE anslår et potensial på landsplan på 25 TWh ny kraftproduksjon fra småkraftverk. Dette utgjør mer enn 20 pst. av dagens kraftproduksjon i et normalår, og dekker mer enn 80 pst. av strømforbruket til norske husholdninger. Det gir investeringer i distriktene for om lag 80 mrd. kroner. Dette vil ha betydning for flere tusen gårdsbruk og rettighetshavere, i tillegg til leverandørindustri og annet næringsliv.

Disse medlemmer viser til at i tillegg til en styrking av forsyningssikkerheten og økt mulighet for å forsyne Europa med fornybar, utslippsfri elektrisk kraft, kan inntekter fra salg av kraft fra småkraftverk på deres eiendom gi en viktig inntekt for gårdbrukerne og andre grunneiere. Dette kan innebære viktige alternative inntektskilder eller tilleggsinntekter i landbruket.

Disse medlemmer peker på at bygging av småkraftverk kan gi en kraftig økning i investeringene i distriktene. Det vil danne grunnlag for økt optimisme og økt sysselsetting i distriktene, både direkte og indirekte gjennom at underleverandører, etc. også gjerne befinner seg i distriktene. Bygging av småkraftverk innebærer at verdier bygges for fremtidige generasjoner og gir grunnlag for næringsdrift og bosetting i distriktene.

Disse medlemmer viser til at det i dag betales full grunnrenteskatt for alle kraftverk med påstemplet merkeytelse på over 5 500 kVA, noe som tilsvarer om lag 5 MW produksjonseffekt, mens det for kraftverk under denne grensen ikke betales noen grunnrenteskatt. Disse medlemmer peker på at denne grensen gjør at det blir lønnsomt å tilpasse småkraftverk slik at de kommer under 5 MW installert effekt, selv om det hadde vært teknisk mulig med et noe større kraftverk. Disse medlemmer peker på at en dobling av grensen fra 5 500 kVA til 11 000 kVA vil innebære at alle kraftverk som defineres som småkraftverk, slipper grunnrenteskatt. Det vil innebære at en vesentlig skattemessig barriere mot å utnytte det potensialet for økt fornybar kraftproduksjon som ligger i småkraftverk, vil fjernes. I tillegg vil en slik endring medføre at inntektsgrunnlaget for grunneierne fra småkraftverk vil øke.

Disse medlemmer viser til svar fra Finansdepartementet på spørsmål nr. 66 fra finanskomiteen/Høyres fraksjon av 19. mai 2010, der det fremkommer at en slik skattemessig endring vil ha en proveffekt på om lag 90 mill. kroner.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

10) Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.6 Trygdeavgift

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at antallet AFP-pensjonister er økende. Pensjonister betaler mindre skatt enn lønnsstakere ved at man betaler trygdeavgift på 3 pst., mens lønnsuttakere betaler 7,8 pst. av lønnsinntekten. Disse

medlemmer mener at de som er innenfor AFP-ordningen selv kan ta en større kostnad, og foreslår økt trygdeavgift for denne gruppen fra 3 til 5,4 pst. Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

pensjon i og utenfor arbeidsforhold unntatt avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og støtte etter lov om supplerende stønad til personer med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

4) Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2010.»

Komiteens medlem fra Venstre vil ha et skattesystem hvor det både skal lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning. Dette medlem foreslår derfor å senke trygdeavgiften for selvstendig næringsdrivende til 10,7 pst. slik det var før regjeringen økte denne for å (over)finansiere bedre sosiale rettigheter for den samme gruppen. Dette medlem viser til forslag om dette i Innst. 350 S (2009–2010).

8.7 Frukt og grønt i skolen

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet ønsker å innføre skolemåltid. Disse medlemmer betrakter revidert nasjonalbudsjett som en revisjon som skal justere for nye forhold som har oppstått siden budsjettet for 2010 ble vedtatt. Disse medlemmer tar ikke omkamper nå, men viser til sitt alternative budsjett for 2010, og vil gjøre nye vurderinger rundt temaet i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2011 i tråd med partiets politikk.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre prioriterer å styrke kunnskapsformidlingen i skolen og med dette flere undervisningstimer og tiltak for å øke lærerrekutteringen fremfor gratis frukt og grønt. Disse medlemmer mener mat er et primæransvar for foreldrene. Der det er behov for ordninger ved den enkelte skole, bør dette skje i et samarbeid med foreldre og kommunen.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010) kapittel 6.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 17. juli 1998 nr 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

I

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2010.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhørende forskrift.»

8.8 Arveavgift

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til ordninger som finnes i flere land om at såkalt «herreløst arv» tilfaller ideelle og samfunnsnyttige organisasjoner, og fremmer forslag om at dette også skal gjelde i Norge.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennnyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et

allmenntilgjengelig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2010 eller senere.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2010 der disse medlemmer foreslo å fjerne arveavgiften i sin helhet. Disse medlemmer betrakter revidert nasjonalbudsjett som en revisjon som skal justere for nye forhold som har oppstått siden budsjettet for 2010 ble vedtatt. Disse medlemmer tar ikke omkamper nå, men viser til sitt alternative budsjett for 2010, og vil gjøre nye vurderinger rundt temaet i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2011 i tråd med partiets politikk.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til de mange utfordringer som arveavgiften gir for små og mellomstore bedrifter. Disse medlemmer viser til at dette er avgift på ting som tidligere har vært fullt ut beskattet gjennom flere generasjoner, enten det er næringsbygg, hytter, biler eller løsøre, kontanter og verdipapirer. Disse medlemmer mener på prinsipielt grunnlag det er feil å beskatte eierandeler til døde mennesker en gang til. I tillegg fører arveavgiften med seg unødig byråkrati i forbindelse med arveplanlegging, juridisk bistand samt arbeid for allerede travle ligningsansatte. Disse medlemmer ønsker å forenkle arveoppgjørene og ønsker derfor å fjerne arveavgiften for både næringslivet og for privatpersoner fra 1. juli 2010.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2010 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer m.v. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lov §§ 1 og 12.
- Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2, tredje ledd, ansees ytet.

Bestemmelsene under a-d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift m.v.) ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrødt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.»

8.9 Lærlinger

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til de store utfordringer konkurranseutsatt næringsliv har og prognoser om økt arbeidsledighet, redusert oppdragsmengde og lavere lønnsomhet. Disse medlemmer er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter ikke velger bort inntak av nye lærlinger i denne situasjonen. Det er viktig å sikre

trygghet for praktiske yrker og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingeplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingeplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon. Disse medlemmer vil også understreke viktigheten av at det offentlige øker antall lærlinger.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til sine merknader i Innst. 350 S (2009–2010), samt bevilgningsforslag og forslag til endringer i Stortingets skatte- og avgiftsvedtak der disse medlemmer foreslår å fjerne arbeidsgiveravgiften for alle lærlinger fra 1. juli 2010.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti foreslår at arbeidsgiveravgiften halveres for nye lærlinger med virkning fra 1. juli 2010.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. juli 2010 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2010.»

Komiteens medlem fra Venstre foreslår derfor at arbeidsgiveravgiften fjernes for nye lærlinger med virkning fra 1. juli 2010. Dette medlem viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010) og fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. juli 2010 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2010.»

8.10 El-biler

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til et politisk ønske om å konvertere bilparken til mer miljøvennlig drivstoff generelt samt at flere skal kjøpe og bruke el-biler. Disse medlemmer mener at utviklingen går for tregt og ønsker derfor å legge forholdene til rette for at det skal bli enda billigere å bruke el-biler.

Disse medlemmer vil foreslå at det innføres momsfratak for leasing av batteri i el-biler, samt at det innføres momsfratak for leasing av el-biler for både privat- og firmabil.

Disse medlemmer viser til bevilgningsforslag i Innst. 350 S (2009–2010), og fremmer samtidig følgende forslag:

«I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-6 nr. 1 skal lyde:

Omsetning av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og batterier til slike kjøretøy, er fritatt for merverdiavgift. Tilsvarende gjelder ved utleie. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.»

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti viser til et politisk ønske om å få flere til å kjøpe og benytte el-biler. El-bilene er for øvrig allerede fritatt for engangsavgift og årsavgift, og har nullsats for merverdiavgift. Til tross for dette synes

dette medlem at antall el-biler på norske veier er for lavt. Dette medlem ønsker derfor å stimulere arbeidsgivere og arbeidstakere til å velge el-biler som firmabil ved å fritta el-biler for fordelsbeskatning.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 5-13 annet ledd skal lyde:

(2) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers el-bil regnes ikke som inntekt.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

(3) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.11 Bedre sosiale ordninger for selvstendig næringsdrivende

Komiteens medlem fra Venstre ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk som virker. Dette medlem vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis like rettigheter til sosiale ordninger som andre arbeidstakere. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil våge og evne å starte egen arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved omsorg for egne små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger og ved sykdom under svangerskap.

Dette medlem foreslår derfor at selvstendig næringsdrivende, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, fra 1. juli 2010 gis rett til:

- 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G)
- 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G)
- 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger (inntil 6 G)

Dette medlem vil videre likestille selvstendig næringsdrivende med vanlige arbeidstakere når det gjelder rett til sykepenger. Som et ledd i en forpliktende opptrappingsplan mot full likestilling foreslår dette medlem at det gis rett til 80 pst. dek-

ning av sykepenger fra 17 dag. I dag er dekningsgraden 65 pst.

Dette medlem viser videre til forslag om å reversere regjeringens økning i trygdeavgiften for selvstendig næringsdrivende fra 10,7 til 11 pst. for å (over)finansiere de selvstendig næringsdrivendes rett til svangerskapsenger, nærmere omtalt i kapittel 4 i Innst. 350 S (2009–2010)

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 10 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 2650 post 71 og 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

II

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon
- fordi den som har det daglige barnetilsynet, er syk
- fordi den som har det daglige barnetilsynet, er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

III

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjette ledd gjelder likevel ikke.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft fra 1. juli 2010.»

8.12 Likebehandling av særfradrag for fedmeoperasjon

Komiteens medlem fra Venstre viser til at overvekt er et stort helseproblem i Norge. For sykelig overvektige kan en vektoperasjon være en siste utvei. I det offentlige helsevesenet er det lav kapasitet og flere års ventetid for operasjon. Mange velger derfor å ta vektoperasjonen for egen regning ved private sykehus i Norge.

Dette medlem viser til at pasientene kan velge fritt ved hvilket offentlig sykehus de vil ta sin vektoperasjon. Vi har åtte offentlige sykehus som utfører vektoperasjoner. Disse sykehusene utførte til sammen om lag 400 operasjoner i 2007. Ventetiden for en vektoperasjon ved de offentlige sykehusene er imidlertid svært lang. I gjennomsnitt har de offentlige sykehusene en ventetid på 1,7 år. Ved sykehuset i Haugesund er ventetiden 3 år, i Bodø er ventetiden på 3,5 år.

Dette medlem viser videre til at fritt sykehusvalg omfatter etter helselovgivningen ikke bare offentlige sykehus, men også private sykehus som har inngått avtaler med et regionalt helseforetak. Ingen av helseforetakene har imidlertid gitt pasientene

reell valgfrihet ved å inngå avtaler med private sykehus om vektoperasjoner. Dermed må pasientene betale selv hvis de vil bli operert ved et privat sykehus. Privatsykehuset Aleris utførte 500 vektoperasjoner i fjor, det vil si mer enn alle de offentlige sykehusene til sammen. Aleris har i praksis ingen ventetid for operasjon. En vektoperasjon her koster imidlertid 140 000 kroner, inkludert oppfølging etter operasjonen.

I tillegg kommer at også skattesystemet utelukkende er innrettet mot behandling i det offentlige helsevesenet. I punkt 15.9 i Lignings-ABC for 2009–2010 heter det:

«Skattyter som lider av fedme, der det foreligger legeattest som viser varig sykdom eller svakhet, og som får hjelp til slanking innfor norsk offentlig helsevesen, kan få særfradrag for merkostnader til slik behandling og øvrige merkostnader som følge av sykdommen, dersom vilkårene for særfradrag for øvrig er oppfylt. For å beregne ev. merkostnader til klær i forbindelse med vektreduksjon, kan det tas utgangspunkt i dokumenterte utgifter, fratrukket SIFOs standardbudsjett for kleshold, se sifo.no.»

Etter dette medlems syn innebærer dette en form for dobbelt diskriminering i forhold til om operasjon og/eller behandling blir foretatt i offentlig regi eller ikke. For alle parter ville det være positivt om den som lider av (sykelig) overvekt så raskt som mulig får adekvat behandling og kommer tilbake til arbeidslivet. Dette medlem vil derfor sidestille den skattemessige behandlingen av utgifter knyttet til fedme uavhengig av om behandling har skjedd innenfor det offentlige helsevesen eller ikke.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under budsjettkapittel kap. 5501 post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-83 annet ledd skal lyde:

(2) Kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, gir bare rett til fradrag dersom tilsvarende behandling, pleie eller opphold ikke tilbys av offentlig norsk helse- eller sosialvesen og helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Dette gjelder likevel ikke for kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, som skyldes fedme, når helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetil-

bud som faglig forsvarlig. Departementet avgjør om vilkårene i dette ledd er oppfylt i det enkelte tilfelle og kan bestemme hva som skal regnes som offentlig helsevesen.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.»

8.13 Skattefradrag for gaver til frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener at fradragsgrensen for gaver til frivillige organisasjoner bør økes med 50 pst. til 18 000 kroner.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 18 000 kroner årlig.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

Komiteens medlem fra Venstre vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor er en stor samfunnsmessig verdi. Skattefradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på og har utvilsomt utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Frivilligheten bør stimuleres ytterligere. Dette medlem foreslår fradragssrammen økt til 15 000 kroner.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under budsjettkapittel kap. 5501 post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 15 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.14 Skattefradrag for kjøp av aksjer i egen bedrift

Komiteens medlem fra Venstre mener det er viktig at flest mulig skal kunne påvirke sin egen situasjon gjennom representasjon og demokratisk deltagelse. Medbestemmelse er også viktig når det gjelder eierskap i egen arbeidsplass, slik at man ikke bare er medarbeider, men også medeier. Dette medlem viser til at slike ordninger er svært utbredt i mange andre land, og at resultatene der entydig viser økt produktivitet og dermed økt konkurransekraft. Dette medlem mener at et viktig incitament til medeierskap vil være skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift.

Dette medlem foreslår derfor å øke den skattepliktige fordelten av kjøp av aksjer i egen bedrift fra 1 500 kroner til 5 000 kroner.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under hhv. kap. 5501 post 72, kap. 5700 post 71 og post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-14 første ledd bokstav a annet punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelten kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.15 Årlig sparebeløp i individuelle pensjonsordninger

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at ordningen med individuell pensjonssparing under de rød-grønne er redusert til et årlig sparebeløp på 15 000 kroner. Disse medlemmer vil reversere innstrammingene, og øke beløpet tilbake til nivået som var under regjeringen Bondevik II. Det er viktig å stimulere privat sparing til egen pensjon ved siden av folketrygdens ordninger og pensjoner i arbeidsforhold. Disse medlemmer vil derfor øke det årlige sparebeløp til 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av innskudd i sparingen og utbetalinger fra pensjonen.

Disse medlemmer viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5501 post 72.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c skal lyde:

premie, innskudd og kostnader knyttet til administrasjon av individuell pensjonsavtale etter lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning, herunder kostnader til forvaltning av årets premie eller innskudd til individuell pensjonsavtale. Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner. Innbetaling som nevnt i første punktum kan ikke trekkes av pensjonskapital.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektståret 2010.»

8.16 Økt grense for lønnsoppgaveplikt for frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Dette medlem vil derfor heve grensen for arbeidsgiveravgiftsplikt i enkeltforeninger til 500 000 kroner totalt og 50 000 kroner pr. ansatt.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

Beløpsgrensene for lønnsoppgaveplikt i frivillige organisasjoner er regulert i forskrift 30. desember 1983 nr. 1974 om begrensning av lønnsoppgaveplikten. Forskriften er fastsatt av Finansdepartementet, og departementet kan gjennomføre forskriftsendringer dersom det besluttes at beløpsgrensene skal endres.

8.17 Økt grense for lønnsoppgaveplikt pr. ansatt i frivillige organisasjoner

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti ønsker å stimulere til at flere engasjerer seg i frivillig arbeid og at grensen for godtgjørelser som krever lønnsoppgaver, blir romsligere. Det er viktig å sikre at frivilligheten ikke pålegges for mye byråkrati og rapporteringsplikt så lenge godtgjørelse til hver enkelt er liten. Dette medlem ønsker derfor å heve lønnsoppgaveplikten til 8 000 kroner og fremsetter følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen heve grensen for lønnsoppgaveplikt i frivillige organisasjoner til 8 000 kroner pr. ansatt.»

8.18 Fradrag for fagforeningskontingent

Komiteens medlem fra Venstre viser til at skattefradraget for fagforeningskontingent under den rød-grønne regjeringen har økt betydelig mye mer enn andre fradrags- og beløpsgrenser i skatteloven. Dette innebærer en uakseptabel forskjellsbehandling av skattytere, og dette medlem vil derfor redusere fradraget til det nivået det var på i forbindelse med regjeringen Bondevik IIs siste statsbudsjettforslag, 1 800 kroner pr. år.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5501 post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.19 Maksimalt sparebeløp i OTP-ordning for enkeltpersonsforetak

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Disse medlemmer ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i denne innstilling er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside. I tillegg ønsker dette medlem å bedre pensjonsordningene for selvstendig næringsdrivende og enkeltpersonsforetak og foreslår derfor å øke den årlige grensen for innskudd fra 4 til 6 pst. i innskuddspensjonsordningen for disse gruppene.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5501 post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov om endring i lov 24 nov. 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 2-3 annet ledd skal lyde:

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd, kan opprette pensjonsordning for personlig deltaker i deltakerliknet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Tilsvarende gjelder for frilansere. Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerliknet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G. Selvstendig næringsdrivende kan opprette pensjonsordning hvor årlig innskudd i prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, ikke kan overstige de innskuddsgrenser som er fastsatt med hjemmel i § 5-4. Dersom et foretak som nevnt i dette ledd oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

II

Endringen trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.20 Skattefritak for arbeidsgiverbetalt behandlingsutgifter og helseforsikring

Komiteens medlem fra Venstre viser til at regjeringen tidligere har fjernet skattefritaket for arbeidsgivers dekning av behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer. I en tid med store utfordringer med høyt sykefravær og et sterkt behov for fokus på større fleksibilitet og mer fokus på utfordringene, fremtrer dette som lite velfundert. Dette medlem mener det uansett situasjon i arbeidsmarkedet må være viktig å få ansatte hurtigst mulig tilbake i jobb og vil derfor gjeninnføre ordningen.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5501 post 72.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.»

8.21 Moms på fersk frukt og grønt, sukkerholdige drikkevarer og mat

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og miljøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser. Som et ledd i en slik miljømessig omstilling av skattesystemet hvor det skal både lønne seg å arbeide, investere og eie i norske arbeidsplasser og norsk næringsliv og samtidig å legge om adferd i mer miljøvennlig retning og stimulere til et sunnere kosthold/livsstil, foreslår dette medlem en omlegging av merverdiavgiftssystemet kombinert med høyere tobakksavgifter. Konkret foreslår dette medlem at det ikke blir moms på frukt og grønt (0 pst.), mens det blir full merverdiavgiftssats (25 pst.) på brus og sterkt sukkerholdig drikke og at den generelle matmomsen økes med ett prosentpoeng.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5521 post 70.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 5-2 skal lyde:

1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

II

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

III

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, § § 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft 1. juli 2010.»

8.22 Moms på e-bøker og elektroniske utgaver av aviser (pdf-format)

Komiteens medlem fra Venstre viser til Stortingets behandling av hhv. Dokument 8:53

(2009–2010) om innlemming av e-bøker i merverdiavgiftsfritaket som gjelder for litteratur og Dokument 8:64 (2009–2010) om å innlemme aviser som distribueres elektronisk i merverdiavgiftsfritaket som gjelder for aviser. Dette medlem støtter helhjertet opp om begge disse forslagene fordi dagens regelverk er ulogisk. Utviklingen i mediesektoren går fort, og det er avgjørende at lovverket vårt er oppdatert og kan håndtere denne utviklingen. Papirbøker – og etter hvert også parallellutgaver av bøker utgitt som lydbøker – har momsfritak. Da er det ulogisk at e-bøker ikke har samme vilkår. Det er ulogisk at aviser som distribueres elektronisk, ikke underlegges samme regelverk som papiraviser. Sistnevnte har såkalt nullsats i merverdiavgiftssystemet.

For dette medlem er det uforståelig at utgivelsesformat skal bestemme rammevilkårene for produksjon og distribusjon av norskspråklig litteratur eller nyheter. Det er svært lite prinsipielt å lage et kunstig skille mellom papirutgivelser og digitale utgivelser. Dette medlem foreslår derfor å likestille e-bøker og elektroniske utgaver av aviser med papirutgavene i mva.-regelverket.

Dette medlem viser for øvrig til bevilgningsforslag i kapittel 19 i Innst. 350 S (2009–2010) under kap. 5521 post 70.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 6-1 nytt annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av aviser omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

II

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. juli 2010.»

9. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-6 nr. 1 skal lyde:

Omsetning av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til framdrift, og batterier til slike kjøretøy, er fritatt for merverdiavgift. Tilsvarende gjelder ved utleie. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre:

Forslag 2

I lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8-14, 8-15 og 8-17 gjelder følgende overgangsregler:

Ellevte ledd skal lyde:

(11) Selskap som har vært lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven §§ 8-10 til 8-20 for alle inntektsårene fra og med 2006 til og med 2009 og som for inntektsåret 2010 fortsatt skal lignedes etter den særskilte beskatningsordningen, kan for inntektsåret 2010 velge et oppgjør av gevinst beregnet etter første ledd. Oppgjøret gjennomføres ved at to tredjedeler av gevinsten beregnet etter første ledd divideres med 2,8. Beløpet beregnet etter foregående punktum, med fradrag for 28 pst. av gevinst som er fritatt for skatteplikt etter tredje ledd, tas til inntekt med like deler for inntektsårene 2010, 2011 og 2012. For selskaper som velger oppgjør etter første til tredje punktum skal det ikke foretas inntektsføring etter femte ledd. Gjenstående ubeskattet gevinst etter tredje punktum skal anses som en midlertidig forskjell etter skatteloven § 10-5 annet ledd. Ved uttreden av rederiskatteordningen skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter tredje punktum tas til inntekt i uttredelsesåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 3

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 16-40 annet ledd skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a) Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b) Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 10 millioner kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 10 millioner kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.

III

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven slik at bestemmelsen om maksimal timesats fjernes.

IV

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven slik at bestemmelsen om maksimalt timetall pr. ansatt fjernes.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 4

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

10) Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti:

Forslag 5

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.

Forslag fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 6

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

II

Endringsloven trer i kraft straks. Endringen av § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2010 eller senere.

Forslag 7

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c skal lyde:

premie, innskudd og kostnader knyttet til administrasjon av individuell pensjonsavtale etter lov

27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning, herunder kostnader til forvaltning av årets premie eller innskudd til individuell pensjonsavtale. Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner. Innbetaling som nevnt i første punktum kan ikke trekkes av pensjonskapital.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntekståret 2010.

Forslag fra Høyre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 8

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, skal det betales halv arbeidsgiveravgift i forhold til det som ellers følger av gjeldende regler og satser, når lærlingen tiltrer 1. juli 2010 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2010.

Forslag fra Høyre og Venstre:

Forslag 9

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 14-43 tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet i 2010 kan i ervervsåret, i tillegg til

avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt i 2010, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2010, og oppheves med virkning fra og med inntektsåret 2011.

Forslag 10

I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. (lønnsgarantiloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd, nytt tredje og fjerde punktum skal lyde:

Krav på lønn som er forfalt de siste 12 måneder før frisdagen er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget over lønnsgarantien. Arbeidstaker kan få dekning for krav som har forfalt tidligere dersom det er tatt rettslige skritt for å få fastslått kravets eksistens.

§ 1 tredje ledd, nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenger som er opp-
tjent i samme år som frisdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd, nytt sjette punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for krav i samme måned som konkursåpningen og den påfølgende måned. Fristen gjelder fra konkursdato.

§ 1 tredje ledd, nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil frisdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som er berettiget lønnsgaranti etter denne bestemmelses annet til tredje punktum er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 9-3 første ledd nr. 1 annet ledd, nytt fjerde punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag etter lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd, tredje og fjerde punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks.

Forslag 11

I lov 17. juli 1998 nr 61 om grunnskolen og den vidaregående opplæringa (opplæringslova) gjøres følgende endring:

I

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2010.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhørende forskrift.

Forslag 12

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver (arveavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, anses ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2010 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpet ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformødningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer m.v. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lov §§ 1 og 12.
- Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2, tredje ledd, ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler

eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.) ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrødt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.

Forslag fra Høyre:

Forslag 13

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 16-10 første til tredje ledd skal lyde:

1) Personlig skattyter gis til og med det inntektsåret vedkommende fyller 34 år, fradrag i inntektsskatt og trygdeavgift for innskudd på boligsparekonto i innenlandsk bank, samvirkeforetak eller fast organisert innenlandsk spareforening, eller i tilsvarende spareinstitusjon i annen EØS-stat, når innskuddet skal brukes til erverv av – eller til nedbetaling av gjeld på – egen bolig som er anskaffet etter at kontrakt om sparing ble inngått. Fra og med det år skattyteren disponerer over sparebeløpet etter denne bestemmelsen gis det ikke skattefradrag. En person får fradrag bare for innskudd på en konto.

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp. Fradraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 200 000 kroner. For ektefeller som lignedes under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 14

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 23-3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

pensjon i og utenfor arbeidsforhold unntatt avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, engangsutbetaling fra pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven, engangsutbetaling fra individuell pensjonsavtale som er i samsvar med regler gitt av departementet, engangsutbetaling fra pensjonsavtale etter lov om individuell pensjonsordning og støtte etter lov om supplerende stønad til personar med kort butid i Noreg.

§ 23-3 annet ledd ny nr. 4 skal lyde:

4) Egen sats for avtalefestet pensjon som mottas før skattyter fyller 67 år.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for ytelser utbetalt fra og med 1. januar 2010.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 15

Stortinget ber regjeringen komme med forslag til endringer i skatteloven som innebærer fradragsføring slik at rederier som har foretatt miljøinvesteringer ikke får en høyere totalbelastning enn rederier som ikke har foretatt slike investeringer.

Forslag 16

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 250 000 kroner. For ektefeller som lignedes under ett for begge samlede formue og inntekt gjelder beløpsgrensene i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 17

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 16-40 annet ledd skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.

III

Stortinget ber regjeringen fastsette en endringsforskrift til forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 Forskrift til skatteloven, som opphever regelen om maksimal timesats på 500 kroner og maksimalt antall timer per år for egne ansatte på 1 850 timer fra og med 1. januar 2010.

Forslag 18

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 5-13 annet ledd skal lyde:

(2) Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers el-bil regnes ikke som inntekt.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd og skal lyde:

(3) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av første ledd. Herunder kan det gis forskrift om særregler for biler med særlig omfattende yrkeskjøring.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 19

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 18 000 kroner årlig.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 20

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 21

Stortinget ber regjeringen heve grensen for lønnsoppgaveplikt i frivillige organisasjoner til 8 000 kroner pr. ansatt.

Forslag fra Venstre:*Forslag 22*

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar mv. – 25 prosent.

II

§ 14-43 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi

forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 23

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

(2) Skattefradrag for boligsparing gis med 28 pst. av innbetalt sparebeløp. Fradraget avrundes nedover til nærmeste kronebeløp.

II

§ 16-10 tredje ledd skal lyde:

(3) Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 20 000 kroner pr. inntektsår. For ektefeller som lignedes under ett for begges samlede formue og inntekt, gjelder beløpsgrensen i dette ledd for hver av dem. Sparebeløp fra barn som lignedes under ett med foreldrene, jf. § 2-14, kommer bare til fradrag i skatt på inntekt som lignedes særskilt.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 24

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

I

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. juli 2010 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2010.

Forslag 25

I lov 28. februar 1997 nr. 19 lov om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

II

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a. på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b. fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c. fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d. fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrekk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.

§ 9-9 første og annet ledd skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger

fra en arbeidsgiver. Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.

III

§ 9-16 første ledd skal lyde:

Trygden yter pleiepenger og opplæringspenger etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8, men slik at det til selvstendig næringsdrivende gis ytelse med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet. Bestemmelsene om ventetid i § 8-34 andre ledd, § 8-38 andre ledd og § 8-47 sjettede ledd gjelder likevel ikke.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft fra 1. juli 2010.

Forslag 26

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-83 annet ledd skal lyde:

(2) Kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen, gir bare rett til fradrag dersom tilsvarende behandling, pleie eller opphold ikke tilbys av offentlig norsk helse- eller sosialvesen og helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Dette gjelder likevel ikke for kostnader ved behandling, pleie eller opphold i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen som skyldes fedme, når helsemyndighetene vurderer det oppsøkte helsetilbud som faglig forsvarlig. Departementet avgjør om vilkårene i dette ledd er oppfylt i det enkelte tilfelle og kan bestemme hva som skal regnes som offentlig helsevesen.

II

Endringen under I trer i kraft fra 1. juli 2010.

Forslag 27

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-50 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 15 000 kroner årlig.

II

Endringsloven trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 28

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-14 første ledd bokstav a annet punktum skal lyde:

Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 5 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 29

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-20 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Fradrag kan samlet gis med inntil 1 800 kroner eller med en forholdsmessig del av dette beløpet når fradragsberettiget kontingent er betalt for bare en del av året.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 30

I lov om endring i lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 2-3 annet ledd skal lyde:

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd, kan opprette pensjonsordning for personlig deltaker i deltakerliknet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Tilsvarende gjelder for frilansere. Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerliknet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G. Selvstendig næringsdrivende kan opprette pensjonsordning hvor årlig innskudd i prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, ikke kan overstige de innskuddsgrenser som er fastsatt med hjemmel i § 5-4. Dersom et fore-

tak som nevnt i dette ledd oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

II

Endringen trer i kraft med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 31

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes behandlingsutgifter under sykdom og av behandlingsforsikringer.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2010.

Forslag 32

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 5-2 skal lyde:

1) Det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats ved omsetning, uttak og innførsel av næringsmidler. Det skal likevel beregnes merverdiavgift med alminnelig sats for næringsmidler som omsettes som en del av en serveringstjeneste. Det samme gjelder ved omsetning, uttak og innførsel av brus og sterkt sukkerholdige drikkevarer.

2) Som næringsmiddel anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker.

(3) Som næringsmiddel anses ikke legemidler, tobakkvarer, alkoholholdige drikkevarer og vann fra vannverk.

(4) Departementet kan gi forskrift om hva som menes med næringsmidler, serveringstjenester, brus og sukkerholdige drikkevarer og omsetning av næringsmidler.

II

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.

III

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, § § 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a.

IV

Endringene under I, II og III trer i kraft 1. juli 2010.

Forslag 33

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6-1 nytt annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av aviser omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

II

§ 6-3 annet ledd skal lyde:

Fritaket gjelder tilsvarende for parallellutgaver av bøker omsatt som tjenester gjennom digitale overføringer.

Nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til nytt femte ledd.

III

Endringene under I og II trer i kraft 1. juli 2010.

10. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjer ein følgjande endringar:

Overskrifta i § 6 skal lyde:

§ 6 Ligning og bindende forhåndsuttalelse. Klage.
Søksmål. *Opplysningsplikt.*

§ 6 nytt nr. 6 skal lyde:

Skattepliktig som nevnt i § 5 skal gi opplysninger om avtale- og salgsvilkår for all realisasjon av naturgass som er skattepliktig etter § 5. Uttak av naturgass fra virksomhet som nevnt i § 5 skal likestilles med realisasjon etter foregående punktum så langt det passer. Opplysningsplikten etter dette ledd gjelder tilsvarende for den som på vegne av staten realiserer naturgass som produseres fra statens deltakerandeler i utvinningstillatelser på norsk kontinentalsokkel (SDØE), for så vidt gjelder slik gass. Oljeskattekontoret kan pålegge opplysningspliktig etter dette ledd å sende inn kopi av avtale om realisasjon av naturgass.

Opplysninger om avtale- og salgsvilkår for naturgass som er realisert i et kvartal, skal ukrevet sendes Oljeskattekontoret innen én måned etter utløpet av kvartalet. Departementet kan i forskrift fastsette annen frist for innsending av opplysninger. Opplysningene kan kreves innsendt elektronisk. Opplysninger gitt etter første ledd kan gis til Olje- og energidepartementet uten hinder av taushetsplikten.

Den som ikke sender inn opplysninger eller avtale etter første ledd innen fastsatt frist, kan ilegges et gebyr. Gebyret skal være et fastsatt beløp per dag for hver oppgave eller avtale som ikke innsendes. Departementet fastsetter gebyrets størrelse. Gebyret

ilegges av Oljeskattekontoret. Hvis det godtgjøres at feilen skyldes årsaker den opplysningspliktige ikke kan lastes for, kan gebyr frafalle. Vedtak om gebyr truffet av Oljeskattekontoret kan påklages til Skattedirktoratet.

Departementet kan bestemme at første ledd ikke skal gjelde for enkelte typer naturgass.

II

Endringslova tek til å gjelde frå den tid departementet bestemmer.

B.

Vedtak til lov

om endringer i lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift

I

I lov 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift gjer ein følgjande endringar:

§ 6 andre ledd første punktum skal lyde:

Erververen av grunnbokshjemmel og meglerforetak som bistår med oppgaver som nevnt i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 6-9 første ledd nr. 1, 2 eller 4, er i forhold til avgiftsmyndigheten ansvarlig for at riktig avgift, tilleggsavgift og renter blir betalt.

§ 7 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Er eiendoms- eller bruksrett til fast eiendom overtatt med hjemmel i lov til pris som er fastsatt med hjemmel i lov 1. juni 1917 nr. 1 om skjønn og ekspropriasjonssaker, i lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak, i lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste eller i instruks om innløsning og regulering av festeavgift i festeforhold der staten eller statleg styrde verksemder eig tomta, skal avgiften beregnes etter denne pris.

§ 7 femte ledd andre punktum skal lyde:

Denne regel gjelder også ved jordskifte etter lov 21. desember 1979 nr. 77 om jordskifte o.a.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

C.

Vedtak til lov

om endring i lov 13. juni 1980 nr. 24 om
ligningsforvaltning (ligningsloven)

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning
(ligningsloven) gjer ein følgjande endring:

§ 3-13 nr. 3 skal lyde:

3. Departementet kan uten hinder av nr. 1 gi opplysninger til forskningsformål i samsvar med forvaltningsloven § 13 d.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

D.

Vedtak til lov

om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om
folketrygd (folketrygdloven)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjer ein følgjande endring:

§ 23-2 tredje ledd skal lyde:

Av naturalytelser og av godtgjørelse som skal dekke utgifter i forbindelse med utførelse av arbeid, oppdrag eller verv som nevnt i skatteloven § 5-10 bokstavene a og b, skal det betales avgift i den utstrekning naturalytelsene og godtgjørelsene skal tas med ved beregningen av forskottstrekk, se skattebetalingsloven §§ 5-6 og 5-8. Det skal likevel betales avgift for verdien av fri kost på sokkelen, jf. skatteloven § 5-15 første ledd bokstav e nr. 1, uavhengig av om verdien inngår i trekkgrunnlaget.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

E.

Vedtak til lov

om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av
formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjer ein følgjande endringer:

§ 2-15 andre ledd skal lyde:

(2) Gjenlevende ektefelle *eller samboer* som sitter i uskiftet bo, skattlegges for boets formue og inntekt. Har dødsfallet funnet sted i inntektsåret, og den gjenlevende har overtatt boet uskiftet, gjelder §§ 2-10, 2-11 og 2-13 tilsvarende for avdødes og *gjenlevendes inntekt* og skatt.

§ 2-38 første ledd bokstav a skal lyde:

a. selskap mv. som nevnt i § 2-2 første ledd a til d og *tilsvarende selskap stiftet i utlandet som er hjemmehørende i Norge,*

§ 2-38 første ledd bokstav i skal lyde:

i. *selskap mv. hjemmehørende i utlandet som tilsvarende selskap* mv. som omfattes av dette ledd.

§ 2-38 første ledd bokstavene j og k blir oppheva.

§ 2-38 andre ledd bokstav a skal lyde:

a. gevinst eller tap ved realisasjon eller uttak av eierandel i selskap mv. som nevnt i første ledd a til c eller *tilsvarende selskap mv. hjemmehørende i utlandet,* samt lovlig utdelt utbytte som nevnt i § 10-11 annet ledd, jf. tredje ledd på slik eierandel,

§ 2-38 sjette ledd skal lyde:

For skattytere som nevnt i første ledd bokstav a til h skal tre prosent av inntekt som er fritatt for skatteplikt etter denne paragraf, likevel anses som skattepliktig inntekt.

§ 6-30 andre ledd første punktum skal lyde:

(2) Før øvrig omfatter minstefradraget fradrag for forsikringspremie mv. etter § 6-47 første ledd d til f.

§ 15-4 femte ledd nytt sjuande punktum skal lyde:

Reglene om ektefeller i dette ledd gjelder tilsvarende for gjenlevende samboer som overtar boet uskiftet i medhold av arveloven § 28c.

II

Endringslova tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2009.

Endringane i § 6-30 og § 2-38 tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2010.

F.

Vedtak til lov

om endringar i lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

I

I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. gjer ein følgjande endringar:

§ 4 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. For merverdiavgift på anskaffelser som nevnt i merverdiavgiftsloven § 8-3 og § 8-4.

§ 6 første ledd nytt andre punktum skal lyde:

Kompensasjonsoppgave skal sendes inn elektronisk.

§ 7 skal lyde:

§ 7 Oppgavefrist

Oppgaven må være kommet frem til skattekontoret innen 1 måned og 10 dager etter utløpet av hver periode. Fristen for 3. periode, mai og juni, er likevel 20. august.

Krav om kompensasjon for merverdiavgift på anskaffelser gjort i løpet av en periode kan tidligst fremsettes ved periodens utløp.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

Endringane i §§ 6 og 7 tek til å gjelde 1. januar 2011.

G.

Vedtak til lov

om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)

I

I lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 1-1 tredje ledd bokstav c skal lyde:

c) tvangsmulkt etter § 5-16, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 43, *merverdiavgiftsloven § 21-1* og ligningsloven § 10-6.

§ 5-7 første ledd bokstav b nytt tredje punktum skal lyde:

Fritaket gjelder ikke når trekket beregnes etter § 5-5 femte ledd.

§ 7-1 første ledd første punktum skal lyde:

(1) Når ligningen er gjennomført, skal forskuddstrekk, utskrevet forskuddsskatt og tilleggsforskudd innbetalt innen *fristen* i § 4-7 gå til fradrag i utlignet skatt.

§ 8-2 første ledd andre punktum skal lyde:

Frdrag som nevnt i § 8-1 tredje ledd skal fordeles før fordeling av fradrag som nevnt i første punktum og fradrag som nevnt i *annet* ledd.

§ 10-51 bokstav f skal lyde:

f) tilleggsskatt etter ligningsloven §§ 10-2 til 10-5, tilleggsavgift etter merverdiavgiftsloven § 21-3, *folketrygdloven § 24-4 tredje ledd*, lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 44, lov 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter § 3, lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motor-kjøretøyer og båter § 3, og tilleggstoll etter tollloven § 16-10.

§ 10-52 skal lyde:

Ansvarskrav etter kapittel 16, ansvarskrav etter § 4-1 annet ledd og ansvarskrav etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. § 7 skal betales senest to uker etter at melding om kravet er sendt, jf. tvangsfullbyrdsloven § 4-18.

§ 10-60 fjerde ledd skal lyde:

(4) For krav på *utbetaling* av merverdiavgift til registrerte næringsdrivende etter merverdiavgiftslo-

ven § 11-5 regnes fristen fra omsetningsoppgaven er mottatt av avgiftsmyndigheten.

§ 11-4 tredje ledd skal lyde:

(3) Ved utbetaling av merverdiavgift som tidligere ikke er innbetalt, ytes renter fra tre uker etter fristen for innlevering av oppgave for vedkommende termin, jf. merverdiavgiftsloven § 15-8.

§ 16-20 andre ledd andre punktum skal lyde:

Bestemmelsen i første ledd *tredje punktum* gjelder tilsvarende.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

H.

Vedtak til lov

om endringer i lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 14. desember 2007 nr. 107 om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjør ein følgjande endringar:

X. Overgangsregler. Ved ikrafttredelse av endringene under V §§ 8-14, 8-15 og 8-17 gjelder følgende overgangsregler:

(1) For selskaper som er lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven § 8-10 til 8-20 for inntektsåret 2006, og som for inntektsåret 2007 fortsatt skal lignedes etter den særskilte beskatningsordningen, skal det foretas et inntektsoppgjør per 1. januar 2007. Utgangsverdien ved dette inntektsoppgjøret fastsettes til summen av kostpris for selskapets finansielle eiendeler og aksjer i selskaper som nevnt i § 8-11 første ledd d og g som ville vært fritatt fra beskatning ved realisasjon etter § 2-38, skattemessig verdi av øvrige finansaktiva, og regnskapsmessig verdi per 31. desember 2006 av selskapets øvrige eiendeler, fratrukket skattemessig verdi av gjeld. Inngangsverdien fastsettes til saldoen på kontoen for tilbakeholdt skattlagt inntekt i selskapet ved utredelsesårets begynnelse, tillagt tidligere innbetalt aksjekapital og overkurs. Departementet kan gi forskrift om justering av regnskapsmessige verdier etter annet punktum.

(2) *Gevinst* beregnet etter første ledd skal føres på en egen oppgjørskonto. Det gjøres fradrag i oppgjørskontoen for:

- Gevinst som er fritatt for skatteplikt etter tredje ledd,*
- korreksjonsinntekt etter skatteloven § 10-5 første ledd for inntektsårene 2007, 2008 og 2009, som skyldes utdeling av gjenstående ubeskattet gevinst beregnet etter første ledd og som ikke senere er fradragsført etter skatteloven 10-5 sjette ledd,*
- beløp som er inntektsført etter femte ledd, og*
- beløp som er inntektsført etter tolvte ledd.*

(3) Inntil en tredjedel av gevinst beregnet etter første ledd er fritatt for skatteplikt, så langt et beløp lik 28 prosent av gevinsten brukes til miljøltiltak m.v. Fritatt etter foregående punktum gis bare for kostnader til miljøltiltak når det før 26. mars 2010 er oppstått en ubetinget forpliktelse for skattyteren til å dekke eller innfri kostnaden eller når det før 26. mars 2010 er inngått en bindende avtale som medfører en slik ubetinget forpliktelse. Departementet kan gi forskrift om kvalifiserende miljøltiltak m.v. etter foregående punktum, om frist for når kostnadene må være pådratt, og om inntektsføring når miljøltiltak m.v. ikke er gjennomført ved fristens utløp.

(4) Tap beregnet etter første ledd kan fremføres til fradrag i fremtidig finansinntekt i den utstrekning tapet ligger innenfor fremførbart finansunderskudd per 31. desember 2006.

(5) *Ved utdelinger som nevnt i skatteloven § 10-5 tredje ledd, jf. niende ledd, skal det inntektsføres et beløp som, etter at beregnet skatt av bruttobeløpet er trukket fra, tilsvarer det utbyttet eller konsernbidraget som er avsatt eller utdelt. Utbytte og konsernbidrag som er avsatt i årsoppgjøret for 2009, og vedtatt på generalforsamlingen etter 25. mars 2010, skal inntektsføres for inntektsåret 2010 så langt utdelingen ikke har medført inntektsføring etter skatteloven § 10-5 første ledd i 2009. Dersom samlet utdelt beløp overstiger selskapets oppgjørskonto per 1. januar i inntektsåret, jf. annet ledd, skal det ikke foretas inntektsføring for det overskytende. Gjenstående ubeskattet gevinst beregnet etter første ledd skal ikke anses som en midlertidig forskjell etter skatteloven § 10-5 annet ledd. Inntekt etter skatteloven § 10-5 første ledd for inntektsårene 2007, 2008 og 2009 som skyldes utdeling av gjenstående ubeskattet gevinst beregnet etter første ledd og som ikke senere er fradragsført etter skatteloven § 10-5 sjette ledd, kan ikke kreves fradratt i senere års inntekt etter sistnevnte bestemmelse.*

(6) Ved utreden av rederiskatteordningen skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter *annet ledd* tas til inntekt i utredelsesåret.

(7) For selskap som har gjenstående ubeskattet gevinst etter *annet ledd*, kan inntektsføring etter *femte ledd* og skatteloven § 10-5 annet ledd unnlates innenfor et beløp lik samlet netto regnskapsmessig resultat før skatt for inntektsårene 2007 og 2008. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om beregningen av samlet netto regnskapsmessig resultat før skatt etter foregående punktum.

(8) For selskaper som ikke er lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven §§ 8-10 til § 8-20 for inntektsåret 2006, og som trer inn i ordningen med virkning fra inntektsåret 2007 eller 2008 eller fra 1. januar 2009, skal det ved inntektsoppgjøret etter skatteloven § 8-14 tredje ledd legges til grunn regnskapsmessige verdier for driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60. Gevinst ved realisasjon eller uttak av driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, som ikke omfattes av skatteloven § 2-38, herunder realisasjon eller uttak av driftsmidler fra underliggende selskap som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, skal være skattepliktig ved realisasjon eller uttak innen 3 år etter inntreden. Det samme gjelder urealisert gevinst på driftsmidler og andeler i selskaper som nevnt i skatteloven §§ 10-40 og 10-60, som ved en tenkt realisasjon ikke ville være omfattet av skatteloven § 2-38, ved uttreden av rederiskatteordningen innen 3 år. Ved gevinstberegningen skal den verdien som er lagt til grunn ved inntredenbeskatningen utgjøre inngangsverdien. Departementet kan gi forskrift om justering av regnskapsmessige verdier etter første punktum. Departementet kan også gi nærmere regler om beskatning ved realisasjon, uttak eller uttreden etter annet, tredje og fjerde punktum.

(9) Underskudd fastsatt etter reglene i skatteloven § 8-15 annet til fjerde ledd kommer ikke til fra drag i inntekt fastsatt etter *femte og åttende ledd*.

(10) Selskap som har gjenstående ubeskattet gevinst etter *annet ledd*, kan ikke yte lån til eller stille sikkerhet til fordel for *skattytere* med direkte eller indirekte eierinteresser i selskapet. Tilsvarende gjelder for lån til eller sikkerhetsstillelse til fordel for selskap som slik skattyter har direkte eller indirekte eierinteresser i, eller til skattyterens nærstående. Som nærstående regnes skattyterens foreldre, ektefelle, ektefelles foreldre, barn, barnebarn, samboer eller samboers foreldre. *Med lån menes også ytterligere utlån knyttet til eksisterende låneavtaler*. Første og annet punktum gjelder ikke *avtale om sikkerhetsstillelse til fordel for selskap innenfor ordningen inngått før 26. mars 2010, eller avtale om sikkerhetsstillelse til fordel for selskap utenfor ordningen inngått før 26. mars 2010* når sikkerheten er stilt overfor en finansinstitusjon med konsesjon til å yte kreditt etter finansieringsvirksomhetsloven eller tilsvarende finansin-

stitusjon med konsesjon til å yte kreditt i annen stat. *Første og annet punktum gjelder heller ikke for lån til selskaper innenfor ordningen ytet før 11. mai 2010. Departementet kan gi forskrift om unntak fra første og annet punktum for ytterligere utlån knyttet til eksisterende låneavtaler inngått før 11. mai 2010. Videre gjelder første og annet punktum ikke for fordring som er oppstått som følge av beslutning om å yte konsernbidrag, jf. aksjeloven § 8-5 og allmennaksjeloven § 8-5, jf. aksjeloven § 8-2 og allmennaksjeloven § 8-2. Selskapet anses trådt ut av ordningen fra og med det inntektsåret da vilkårene i dette ledd brytes. Skatteloven § 8-17 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende.*

(11) Selskap som har vært lignet etter den særskilte beskatningsordningen i henhold til skatteloven §§ 8-10 til 8-20 for alle inntektsårene fra og med 2006 til og med 2009 og som for inntektsåret 2010 fortsatt skal lignes etter den særskilte beskatningsordningen, kan for inntektsåret 2010 velge et oppgjør av gevinst beregnet etter første ledd. Oppgjøret gjennomføres ved at et beløp lik to tredjedeler av gevinsten beregnet etter første ledd, dividert med 2,8, tas til inntekt med like deler for inntektsårene 2010, 2011 og 2012. For selskaper som velger oppgjør etter første og annet punktum skal det ikke foretas inntektsføring etter femte ledd. Gjenstående ubeskattet gevinst etter annet punktum skal anses som en midlertidig forskjell etter skatteloven § 10-5 annet ledd. Ved uttreden av ordningen skal eventuell gjenstående ubeskattet gevinst etter annet punktum tas til inntekt i uttredelsesåret.

(12) Selskap som har gjenstående ubeskattet gevinst etter annet ledd kan ikke ha en lavere realkapitalandel enn gjennomsnittet av selskapets realkapitalandel for inntektsårene 2007 til 2009, beregnet på grunnlag av eiendelenes verdi ved avslutningen av det enkelte inntektsår. Dersom brudd på vilkåret i dette ledd ikke er rettet innen 31. desember i det påfølgende inntektsåret, må selskapet for dette inntektsåret og hvert påfølgende inntektsår frem til vilkårsbruddet er rettet, inntektsføre en del av saldoen på oppgjørskontoen ved inntektsårets avslutning. Inntektsføringen fra oppgjørskontoen skal svare til den forholdsmessige reduksjonen av realkapitalandelen, sett i forhold til gjennomsnittet av selskapets realkapitalandel for inntektsårene 2007 til 2009, beregnet per 31. desember i det enkelte inntektsår. Ved beregningen av realkapitalandelen skal det tas utgangspunkt i selskapets balanseførte finanskapital og realkapital med følgende justeringer:

a. *Bokført verdi av aksjer eller andeler som nevnt i skatteloven § 8-11 første ledd e–g skal fordeles mellom realkapitalen og finanskapitalen tilsvarende forholdet mellom finanskapital og realkapital i det underliggende selskapet. Ved bereg-*

ningen etter foregående punktum skal eiendelenes verdi fastsettes til verdien ved inntektsårets avslutning. Bokført verdi av aksjer eller andeler som nevnt i skatteloven § 8-11 første ledd d skal medtas som del av finanskapitalen.

- b. Resterende kontraktssummer for skip som ikke er levert per 31. desember i inntektsåret, skal medtas som del av selskapets total kapital og føres til fradrag i selskapets finans kapital, men slik at den beregnede finans kapitalen skal settes til 0 dersom den blir negativ. Foregående punktum skal gjelde tilsvarende for selskap som nevnt i skatteloven § 8-11 e til g. Denne bokstav skal likevel ikke gjelde ved beregning av gjennomsnittet av selskapets realkapitalandel for inntektsårene 2007 til 2009.
- c. Bokført verdi av skip som leies ut på totalbefraktning vilkår til et konsernforbundet selskap, skal medtas som del av selskapets finans kapital, dersom skatten på inntekt fra driften av skipet på innleiers hånd er mindre enn en tredjedel av den skatten selskapet ville ha blitt ilignet dersom det hadde vært beskattet som hjemmehørende i Norge og utenfor ordningen. Med konsernforbundet selskap menes norsk eller utenlandsk selskap som tilhører samme konsern, jf. regnskapsloven § 1-3 første ledd. Vilåret om bestemmende innflytelse i regnskapsloven § 1-3 annet ledd første punktum, jf. annet ledd annet punktum samt tredje og fjerde ledd, gjelder tilsvarende.
- d. Selskap som utarbeider selskapsregnskapet etter regnskapsloven § 3-9 tredje eller fjerde ledd, skal korrigere for elementer i fond for urealiserte gevinster etter aksjeloven § 3-3a eller allmennaksjeloven § 3-3a.

Departementet kan gi nærmere regler om beregning av realkapitalandelen.

II

Denne endringslova tek til å gjelde straks med verknad frå og med inntektsåret 2010.

Endringane under I femte ledd tek til å gjelde frå og med inntektsåret 2010, med verknad for utdelingar etter skattelova § 10-5 tredje ledd, jf. niande ledd, som er vedteke av generalforsamlinga etter 25. mars 2010.

I.

Vedtak til lov

om endringar i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 1-2 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a) lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) og Stortingets vedtak om merverdiavgift, og

§ 12-1 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan uten hinder av første ledd godkjenne at opplysninger gis til forskningsformål i samsvar med forvaltningsloven § 13 d.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

J.

Vedtak til lov

om endring i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova)

I

I lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) gjer ein følgjande endring:

§ 23 første ledd første punktum skal lyde:

Ein person eller eit føretak kan per kalenderår ikkje omsetje fangst som er teken med fartøy som ikkje er merkeregistrert, eller frå land, for meir enn den summen som er fastsett i lov 19. juni 2009 nr 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) § 2-1 første ledd første punktum.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

K.

Vedtak til lov

om endringer i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjer ein følgjande endringar:

§ 3-11 andre ledd bokstav j skal lyde:

- j) omsetning av rett til å disponere kommunal havn mot havneavgifter eller vederlag i samsvar med *havne- og farvannsloven*

§ 4-1 andre ledd bokstav c skal lyde:

- c) forsinkelsesrente etter *forsinkelsesrenteloven*

Overskrifta i § 8-8 skal lyde:

Betaling via bank som vilkår for fradrag for inngående *merverdiavgift*

§ 10-6 første ledd skal lyde:

(1) Lottfiskere som selv holder fiskeredskap i vedkommende fiske, har rett til refusjon av inngående merverdiavgift som er betalt ved kjøp *eller leie* av de redskapene lottfiskerne deltar med.

§ 12-1 andre ledd skal lyde:

(2) Tollregionen er avgiftsmyndighet når merverdiavgift skal beregnes ved innførsel av *varer* og ved refusjon etter §§ 10-7 til 10-9.

§ 13-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Departementet kan uten hinder av første ledd gi *opplysninger til* forskningsformål i samsvar med forvaltningsloven § 13 d.

§ 15-1 åttande ledd skal lyde:

(8) Den som har plikt til å gi opplysninger etter dette kapittel, skal opptre aktsomt og lojalt. *Avgiftssubjektet* skal bidra til at avgiftsplikten i rett tid blir klarlagt og oppfylt, og også gjøre avgiftsmyndighetene oppmerksom på feil ved avgiftsberegningen.

§ 15-7 første ledd tredje punktum skal lyde:

Mottakere omfattet av § 15-6 skal bare levere oppgave for de terminer det oppstår plikt til å beregne merverdiavgift.

§ 15-11 fjerde ledd skal lyde:

(4) I enkeltpersonforetak påhviler opplysnings- og oppgaveplikten foretakets innehaver. I selskap, *samvirkeforetak*, forening, institusjon eller innretning påhviler plikten den daglige leder av virksomheten, eller styrelederen dersom virksomheten ikke har daglig leder.

§ 22-2 tredje ledd skal lyde:

(3) Denne loven § 3-3 første ledd annet punktum, § 9-1 tredje ledd og § 9-8 oppheves med virkning fra 1. januar 2011.

II

Endringslova tek til å gjelde straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 11. juni 2010

Torgeir Micaelsen

leder

Thomas Breen

ordfører

Vedlegg

Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til finanskomiteen, datert 8. juni 2010

Rettebrev til Prop. 126 LS (2009-2010) Endringer i skatte- og avgiftsreglane mv.

Jeg gjør oppmerksom på at det i Prop. 126 LS 2009-2010 - Endringer i skatte- og avgiftsreglane er oppdaget en feil i utkast til lovt tekst. Jeg anmoder om at finanskomiteen i sin innstilling retter opp denne i samsvar med gjennomgangen nedenfor.

Forslag til lover, side 55, endringer i skatteloven § 2-38

Jeg viser til at det i skatteloven § 2-38 første ledd er foreslått å oppheve bokstavene j og k, samt å foreta en endring av bokstav i, jf. omtale i proposisjonens avsnitt 11.7 "Endringer i skattelova". Endringene innebærer kun en presisering av gjeldende rett og har ikke materielle virkninger.

Feilen består i at sjette ledds henvisning til bokstavene a til j i første ledd ikke blitt korrigert i samsvar med den nye bokstavinnndelingen. Siden bokstav j bortfaller og bokstav i vil inneholde det som tidligere stod i bokstav k, bør § 2-38 sjette ledd etter endringen i første ledd vise til bokstavene a til h og ikke til bokstavene a til j.

Feilen kan rettes opp ved at det etter forslaget til endring av § 2-38 andre ledd bokstav a, og før forslaget til endring av § 6-30 andre ledd første punktum, tas inn følgende tekst:

”§ 2-38 sjette ledd skal lyde:

For skattytere som nevnt i første ledd bokstav a til h skal tre prosent av inntekt som er fritatt for skatteplikt etter denne paragraf, likevel anses som skattepliktig inntekt.”